

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ 3) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่มีทักษะทางการเขียนภาษาไทยระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนที่มีทักษะทางการเขียนแตกต่างกัน และ 4) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลการพัฒนารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
- ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ
- ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่มีทักษะทางการเขียนภาษาไทยระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนที่มีทักษะทางการเขียนแตกต่างกัน
- ตอนที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

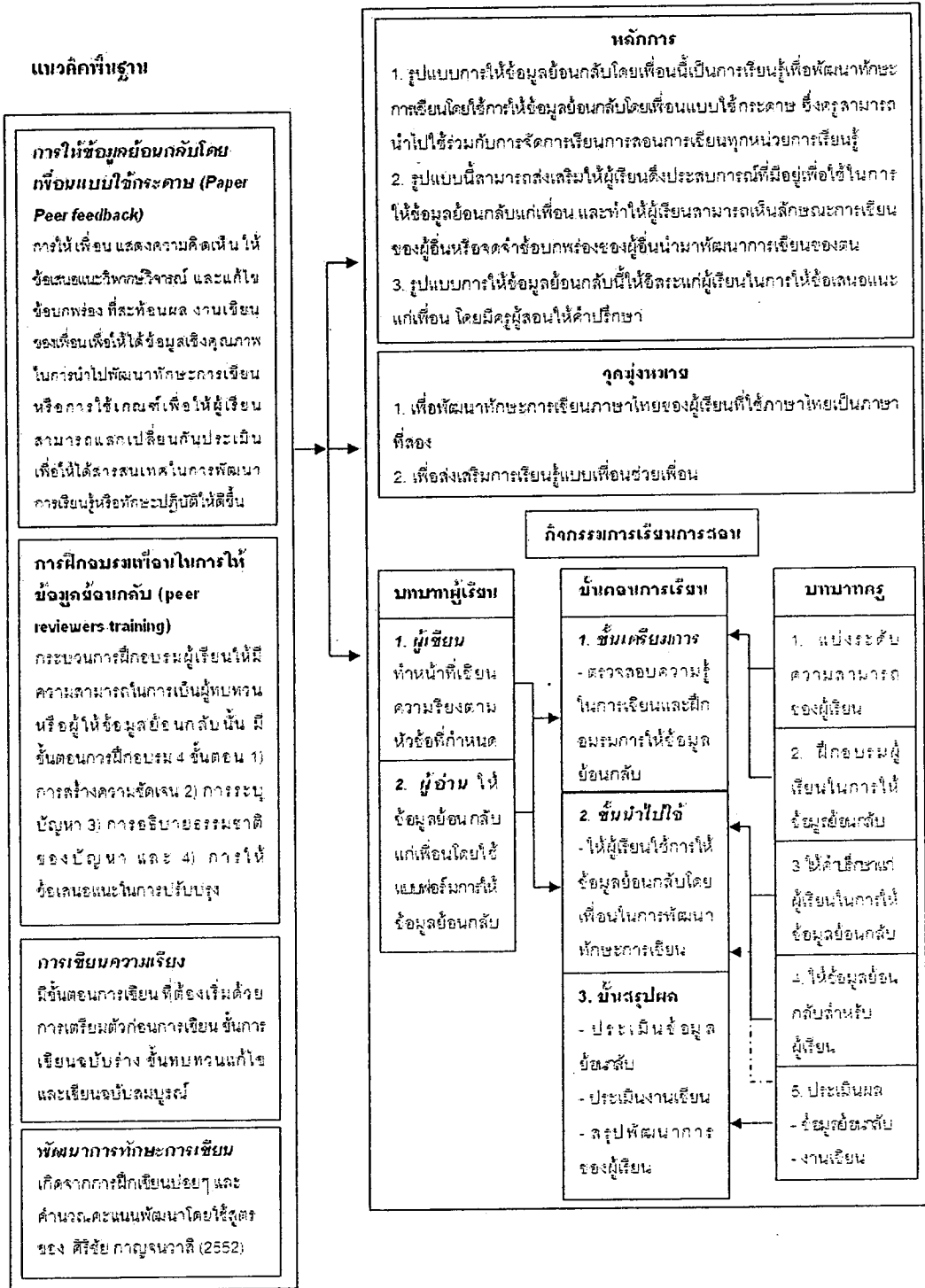
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

1.1 ผลจากการสังเคราะห์เอกสาร

จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทย ดังที่ได้นำเสนอในบทที่ 2 โดยยึดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้จัดทำร่างรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และจัดทำร่างคู่มือการใช้รูปแบบ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสม ซึ่งโครงสร้างรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังแผนภาพ 4.1

(ร่าง) รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) กิจกรรมการเรียนการสอน และ 4) ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน โดยยึดหลักการที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดพื้นฐาน ได้แก่ แนวคิดของการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแบบใช้กระดาษ แนวคิดการฝึกอบรมเพื่อนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ แนวคิดของการเขียนความเรียง และแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทักษะการเขียน มีลักษณะสำคัญคือ 1) หลักการของรูปแบบ มีดังต่อไปนี้ (1) รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแบบใช้กระดาษ ซึ่งครูสามารถนำไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนการเขียนทุกหน่วยการเรียนรู้ (2) รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนดึงประสบการณ์ที่มีอยู่เพื่อใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อน และทำให้ผู้เรียนสามารถเห็นลักษณะการเขียนของผู้อื่นหรือจดจำข้อบกพร่องของผู้อื่นนำมาพัฒนาการเขียนของตน และ (3) รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนให้อิสระแก่ผู้เรียนในการให้ข้อเสนอแนะแก่เพื่อน โดยมีครูผู้สอนให้คำปรึกษา

ภาพ 4.1 (ร่าง) รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ (1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และ (2) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน 3) กิจกรรมการเรียนการสอน ในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) ขั้นเตรียมการ เป็นขั้นตอนในการตรวจสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน และการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแก่ผู้เรียน (2) ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้จากการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับไปปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนมีหน้าที่เป็นทั้งผู้เขียน และผู้อ่าน ในขณะที่ครูมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา และ (3) ขั้นสรุปผล ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วย การประเมินข้อมูลย้อนกลับที่ผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนโดยครู และการประเมินงานเขียนภาษาไทยของผู้เรียน และ 4) ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

1. หลักการของรูปแบบ

- 1) รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนนี้เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแบบใช้กระดาษ ซึ่งครูสามารถนำไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนการเขียนทุกหน่วยการเรียนรู้
- 2) รูปแบบนี้สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนดึงประสบการณ์ที่มีอยู่เพื่อใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อน และทำให้ผู้เรียนสามารถเห็นลักษณะการเขียนของผู้อื่นหรือจดจำข้อบกพร่องของผู้อื่นนำมาพัฒนาการเขียนของตน
- 3) รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับนี้ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการให้ข้อเสนอแนะแก่เพื่อน โดยมีครูผู้สอนให้คำปรึกษา

2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ

- 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
- 2) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. กิจกรรมการเรียนการสอน

ในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 **ขั้นเตรียมการ** เป็นขั้นตอนในการตรวจสอบความสามารถทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน และการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแก่ผู้เรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 **การวัดความสามารถทางการเขียน** ในการวัดความสามารถทางการเขียนของผู้เรียน ก่อนเริ่มการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถทางการเขียนของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด และเพื่อจำแนกกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามระดับความสามารถทางการเขียน ซึ่งอาจแบ่งเป็น 2 กลุ่มหรือ 3 กลุ่ม (ตัวอย่างเช่น กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง กลุ่มต่ำ) ตามระดับความสามารถของผู้เรียนในห้องเรียนนั้น ๆ โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย (pretest) และใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียน 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบด้านเนื้อหา องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงความคิด องค์ประกอบด้านการใช้ถ้อยคำ องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์ และองค์ประกอบด้านกลไกทางการเขียน

3.1.2 **การฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน** มีวัตถุประสงค์เพื่ออบรมผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ จนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนที่มีคุณภาพ และเรียนรู้การนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองต่อไป ซึ่งถือได้ว่าขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ที่นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ทั้งนี้ในขั้นตอนการอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับ ได้ยึดขั้นตอนการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน 4 ขั้นตอนของ Min (2005)

ขั้นตอนการฝึกการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน 4 ขั้นตอนของ Min (2005)

ขั้นตอน	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย	ตัวอย่างข้อเสนอนะ (ประยุกต์จาก Lam (2010))
1. การสร้างความชัดเจน (Clarifying)	เพื่อสร้างความชัดเจน วัตถุประสงค์ของผู้เขียน	ผู้อ่านพยายามที่จะค้นหา คำอธิบายเพิ่มเติมว่าผู้เขียนพูด ถึงอะไร หรือ มีอะไรที่ไม่ชัดเจน ในงานเขียนนั้น (ตัวอย่างเช่น คำ ที่ไม่รู้จัก , แนวความคิด)	-คุณต้องการจะพูดว่า... -คุณอธิบายหน่อยได้ไหมว่า ทำไมคุณ คิดว่า... -คุณหมายความว่า -ย่อหน้านี้มีวัตถุประสงค์อะไรหรือ -ทำไมคุณใส่...ในย่อหน้านี้
2. การระบุ Identifying	เพื่อค้นหา/ ระบุตำแหน่งที่ เป็นปัญหา	ผู้อ่านชี้แจงปัญหาในการเขียน โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ ด้านการเขียน 5 ด้าน ประกอบ ด้วย องค์ประกอบด้านเนื้อหา การเรียบเรียง ความคิด การใช้ ถ้อยคำ การใช้ไวยากรณ์ และ กลไกทางภาษา	-ดูเหมือนว่า ประเด็นที่คุณนำเสนอมี ความเป็นความคิดส่วนตัวมากเกินไป
3. การอธิบาย Explaining	เพื่อบรรยาย ธรรมชาติของ ปัญหา	ผู้อ่านอธิบายว่าทำไมพวกเขาถึง คิดว่าคำที่ใช้, แนวความคิด, หรือการจัดระบบจึงไม่ชัดเจน หรือเป็นปัญหา ซึ่งควรใช้หรือไม่ ควรใช้ในความเรียงนั้น	-ตัวอย่างที่ยกมานี้อาจไม่เหมาะสมที่ จะใช้(เป็นตัวอย่าง/อธิบายแนวคิด)ใน หัวข้อนี้ -ข้อความอ้างอิงที่น่าเสนออาจจะไม่ เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ คุณควรใช้..... แทน
4. การให้ข้อเสนอแนะ Giving suggestions	เพื่อให้ ข้อเสนอแนะที่ สามารถ นำมาใช้ ในการแก้ไข ปรับปรุงได้ จริง	ผู้อ่านแนะนำแนวทางในการ เปลี่ยนการใช้คำเนื้อหา และการ เรียบเรียงความคิดในการเขียน ความเรียง	- ทำไมคุณไม่เปลี่ยนความคิดจาก..... เป็น..... - ฉันคิดว่าคุณควรเพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับก่อนย่อหน้าสุดท้ายนะ - คุณควรใช้คำ.....ดีกว่า.....นะ -คุณควรเพิ่มประโยค/(หรือวลีเกี่ยวกับ ข้อเสียของ....ที่นั่นนะ

3.2 ชันนำไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้จากการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับไปปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนจะมีหน้าที่เป็นทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน ในขณะที่ครูมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา และผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.1 การจับกลุ่มผู้เรียน จากที่ได้แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามระดับ

ความสามารถ ครูผู้สอนทำการจับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 9 คน (กรณีที่สามารถแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 3 ระดับความสามารถ ๆ ละ 3 คน) โดยที่ผู้เรียน 1 คนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน 2 คน ซึ่งเป็นข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนที่มีระดับความสามารถสูงกว่า หรือเท่ากัน หรือต่ำกว่าตนเองก็ได้ และผู้เรียน 1 คนจะเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อน 2 คน โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับจะไม่ใช้การแลกเปลี่ยนกันเองระหว่างผู้ให้กับผู้รับข้อมูลย้อนกลับ ในส่วนของการจับคู่ผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจในการจับคู่ของครู ดังตัวอย่างการจับคู่ของผู้วิจัยที่แสดงดังต่อไปนี้

การจับคู่ผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับ

ผู้ให้ \ ผู้รับ	H1	H2	H3	M1	M2	M3	L1	L2	L3
H1		✓	✓						
H2					✓	✓			
H3								✓	✓
M1	✓	✓							
M2				✓		✓			
M3							✓		✓
L1	✓		✓						
L2				✓	✓				
L3							✓	✓	

เมื่อ H(n) หมายถึง คนที่มีความสามารถระดับสูง คนที่ (n)

M(n) หมายถึง คนที่มีความสามารถระดับปานกลาง คนที่ (n)

L(n) หมายถึง คนที่มีความสามารถระดับต่ำ คนที่ (n)

3.2.2 การมอบหมายหัวข้องานเขียนภาษาไทย ครูมอบหมายหัวข้องานเขียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน (หัวข้อที่กำหนดให้เป็นหัวข้อที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนในเวลานั้น) ซึ่งเวลาในการเขียนงานในหัวข้อดังกล่าวขึ้นอยู่กับแผนการสอนที่ครูวางไว้ ผู้เรียนมีหน้าที่เป็นผู้เขียน ที่ต้องเขียนออกมาให้ดีที่สุดเท่าที่ตัวผู้เรียนสามารถทำได้

3.2.3 การแจกงานเขียนแก่ผู้อ่าน เมื่อผู้เรียนส่งงานเขียนฉบับสมบูรณ์ให้แก่ครูผู้สอน ครูผู้สอนมีหน้าที่ในการสำเนางานเขียนดังกล่าว ในการสำเนางานเขียนจะปิดชื่อ

ของผู้เขียนไว้เพื่อไม่ให้ผู้อ่านเห็น เพื่อป้องกันการเกิดความเกรงใจหรือลำเอียงในการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยทำการสำเนาออกเป็น 2 ชุด สำหรับผู้อ่าน 2 คน

3.2.4 **ให้คำปรึกษา** เมื่อผู้อ่านรู้สึกไม่แน่ใจหรือสับสนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ สามารถไปปรึกษาผู้สอนที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในการอธิบายรายละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนข้อมูลย้อนกลับที่ดีและมีประโยชน์ต่อผู้เขียนมากที่สุด

3.2.5 หลังจากผู้อ่านให้ข้อมูลย้อนกลับเสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่งแบบฟอร์มข้อมูลย้อนกลับและบทความที่สำเนาคืนผู้สอน เพื่อนำไปประเมินต่อไป หลังจากผู้สอนประเมินเรียบร้อยแล้ว ส่งข้อมูลย้อนกลับแก่เจ้าของงานเขียนเพื่อนำไปใช้พิจารณาในการปรับปรุงงานเขียนครั้งต่อไป

3.3 **ขั้นสรุปผล** เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เขียน และตรวจสอบความสามารถในการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้อ่าน โดยกิจกรรมประกอบด้วย

3.3.1 การตรวจสอบความสามารถในการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้อ่าน โดยให้การประเมินข้อมูลย้อนกลับที่ผู้อ่านให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อน หลังจากผู้อ่านเขียนข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เขียนลงในแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับ เมื่อผู้อ่านส่งข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สอน ผู้สอนจะทำการประเมินโดยใช้เกณฑ์การประเมินข้อมูลย้อนกลับ

3.3.2 การตรวจสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เขียน โดยการให้ผู้เรียนทำแบบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาไทย (posttest) และใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียน 5 ด้าน ในการประเมินงานเขียน

3.3.3 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถทางการเขียนชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 มาคำนวณพัฒนาการในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน หรืออาจใช้คะแนนในการเขียนแต่ละครั้งมาคำนวณร่วมด้วยก็ได้

4. ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ผู้วิจัยพัฒนาจาก Wanchid, 2007 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ตอนที่ 1 แบบฟอร์มให้ข้อเสนอแนะทั่วไป และตอนที่ 2 แบบตรวจสอบรายการแก้ไข ที่สอดคล้องกับเกณฑ์ประเมินงานเขียน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

ผู้อ่าน.....ครั้งที่.....วันที่.....

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะที่มีความเป็นจริงและเป็นประโยชน์มากที่สุด ที่สามารถสะท้อนให้ผู้เขียนนำกลับไปแก้ไขหรือปรับปรุงงานเขียนของตนเองในครั้งต่อไป โดยให้ผู้อ่านอ่านบทความอย่างละเอียด ทีละวัน ก่อนตอบคำถามในชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. นักเรียนชอบบทความตอนใดมากที่สุด? ตอนที่ชอบมีแนวคิดน่าสนใจอย่างไร และเพราะเหตุใดถึงชอบแนวคิดนั้น

.....

.....

.....

2. บทความตอน/ย่อหน้าใดที่นักเรียนคิดว่าควรปรับปรุงมากที่สุด

2.1) ให้นักเรียนระบุหมายเลขย่อหน้าหรือบรรทัดที่ควรปรับปรุง

ย่อหน้า/บรรทัด	ข้อผิดพลาด	ข้อเสนอแนะ

3. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาตอนใดอ่านแล้วรู้สึกสับสน

3.1) ให้นักเรียนระบุหมายเลขย่อหน้าหรือบรรทัดที่อ่านแล้วรู้สึกสับสน พร้อมอธิบายเนื้อหาดังกล่าวว่าเพราะเหตุใด และเสนอแนะวิธีการปรับปรุงการเขียน

ย่อหน้า/บรรทัด	ข้อผิดพลาด	ข้อเสนอแนะ

4. เขียนข้อเสนอแนะโดยสังเขป และเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ผู้เขียนสามารถพัฒนาการเขียนของตนเองได้

.....

.....

ตอนที่ 2 แบบการตรวจสอบรายการแก้ไข

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทความเพื่อนอย่างละเอียดอีกครั้ง และแก้ไขงานเขียนของเพื่อนโดยใช้แบบตรวจสอบรายการแก้ไขต่อไปนี้ เมื่อพบข้อผิดพลาดให้นักเรียนแนะนำแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข นักเรียนต้องมั่นใจว่าได้ระบุข้อผิดพลาดที่ถูกต้องแม่นยำในการเสนอแนะเพื่อน

1. ด้านเนื้อหา

1.1 เนื้อหาของเรื่องที่เพื่อนเขียนมีความสอดคล้องกับชื่อเรื่องหรือไม่ อย่างไร

4 = สอดคล้องดีมาก

3 = สอดคล้องดี

2 = สอดคล้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

1.2 มีการเขียนยกตัวอย่างประกอบเนื้อหาหรือไม่ อย่างไร

4 = มีการยกตัวอย่างดีมาก

3 = มีการยกตัวอย่างดี

2 = มีการยกตัวอย่างพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

1.3 สามารถนำเสนอประเด็นใจความสำคัญ และรายละเอียดของเนื้อหาได้ชัดเจนในแต่ละย่อหน้าหรือไม่ อย่างไร

4 = ชัดเจนดีมาก

3 = ชัดเจนดี

2 = ชัดเจนพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

1.4 สามารถเขียนเนื้อหาได้อย่างมีเอกภาพ โดยมีการนำเสนอใจความสำคัญประเด็นเดียวในแต่ละย่อหน้า และสอดคล้องกับใจความสำคัญของงานเขียน ได้หรือไม่ อย่างไร

4 = มีเอกภาพดีมาก

3 = มีเอกภาพดี

2 = มีเอกภาพพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

1.5 เขียนได้ถูกต้องครบถ้วนตามโครงสร้างงานเขียนหรือไม่ อย่างไร

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

2. ด้านการเรียบเรียงความคิด

2.1 งานเขียนที่ออกมามีการลำดับความคิดและเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างมีระบบและสมเหตุสมผลหรือไม่ อย่างไร

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

2.2 เนื้อหาที่เขียนมีการใช้เหตุผลประกอบสนับสนุนความคิดชัดเจน หรือไม่ อย่างไร

4 = มีการใช้เหตุผลประกอบดีมาก

3 = การใช้เหตุผลประกอบดี

2 = การใช้เหตุผลประกอบพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

2.3 สามารถเชื่อมโยงสัมพันธ์เรื่องราวทั้งในและระหว่างย่อหน้า โดยการเลือกใช้ถ้อยคำ วลี ประโยค ได้อย่างถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

2.4 สามารถเขียนขยายความเรื่องออกไปได้อย่างกว้างขวางครบถ้วนหรือไม่ อย่างไร

4 = ขยายความครบถ้วนดีมาก

3 = ขยายความครบถ้วนดี

2 = ขยายความครบถ้วนพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

3. ด้านการใช้ถ้อยคำ

3.1 การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนได้ ตรงประเด็น และถูกความหมายหรือไม่ อย่างไร

4 = ตรงประเด็นและถูกความหมายดีมาก

3 = ตรงประเด็นและถูกความหมายดี

2 = ตรงประเด็นและถูกความหมายพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

3.2 ถ้อยคำที่ใช้สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ อย่างไร

4 = ชัดเจนดีมาก

3 = ชัดเจนดี

2 = ชัดเจนพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

3.3 เขียนสะกดคำถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

4. ด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์

4.1 การใช้คำสรรพนามถูกต้องหรือไม่

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

4.2 การใช้คำบุพบทถูกต้องหรือไม่

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

4.3 การใช้คำสันธานถูกต้องหรือไม่

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

4.4 เขียนประโยคต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หรือไม่ อย่างไร

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

5. ด้านกลไกทางการเขียน

5.1 การเว้นวรรคตอนและการใช้เครื่องหมายเว้นวรรคถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

4 = ถูกต้องดีมาก

3 = ถูกต้องดี

2 = ถูกต้องพอใช้

1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

5.2 เขียนด้วยลายมือบรรจง อ่านง่าย สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยหรือไม่ อย่างไร

- 4 = ลายมือบรรจง อ่านง่าย สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยดีมาก
- 3 = ลายมือบรรจง อ่านง่าย สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยดี
- 2 = ลายมือบรรจง อ่านง่าย สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยพอใช้
- 1 = ปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

1.2 ผลการประเมินรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและคู่มือการใช้

1.2.1 ผลการประเมินรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผลการตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 คน ในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักการของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ กิจกรรมการเรียนการสอน และชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าหลักการ จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบ และชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน มีความเหมาะสมดี ($M = 3.33$, $M = 3.14$, $M = 3.14$, $M = 3.00$ ตามลำดับ) รายละเอียดดังตาราง 4.1 ถึงตาราง 4.2

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงความเหมาะสมของรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ด้านหลักการของรูปแบบ ให้ปรับการเขียนหลักการใหม่ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของรูปแบบสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และควรเขียนให้มีความแตกต่างกับการเขียนวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2) ด้านจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ให้เพิ่มความแตกต่างของระดับความสามารถเข้าไปอีกหนึ่งประเด็น

ตาราง 4.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ

องค์ประกอบ	M	SD	แปลผล
1. หลักการของรูปแบบ			
1.1 ความชัดเจนของหลักการของรูปแบบ	3.14	1.069	เหมาะสมดี
1.2 ความสอดคล้องของแนวคิดพื้นฐานที่นำมาพัฒนารูปแบบ	3.57	.535	เหมาะสมดีมาก
1.3 การใช้ภาษาและการเรียงหลักการ	3.29	.488	เหมาะสมดี
รวม	3.33	.61	เหมาะสมดี
2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ			
2.1 ความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายกับหลักการ	2.86	.900	เหมาะสมดี
2.2 ความชัดเจนแสดงความมุ่งหวังกับผู้เรียน	3.00	.577	เหมาะสมดี
2.3 ความเป็นไปได้	3.57	.535	เหมาะสมดีมาก
รวม	3.14	.60	เหมาะสมดี
3. กิจกรรมการเรียนการสอน			
3.1 ความชัดเจนของกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้	3.00	.577	เหมาะสมดี
3.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอนกับจุดมุ่งหมายของรูปแบบ	3.29	.756	เหมาะสมดี
3.3 ความเป็นไปได้ในการดำเนินการตามกิจกรรมการเรียนการสอน	3.29	.756	เหมาะสมดี
3.4 การใช้ภาษาถูกต้องชัดเจน และเข้าใจง่าย	3.00	.000	เหมาะสมดี
รวม	3.14	.50	เหมาะสมดี

3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรปรับภาษาที่ใช้ในการอธิบายบทบาทหรือแต่ละขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ให้สื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น จากเดิมบทบาทของผู้เขียน “ทำหน้าที่เขียนความเรียงตามหัวข้อที่กำหนด” ควรเปลี่ยนเป็น “เรียนรู้และเขียนความเรียงตามหลักการเขียนความเรียง” เป็นต้น และชื่อ “ขั้นตอนการเรียน” ควรเปลี่ยนเป็น “ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้” นอกจากนี้ชื่อขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 ขั้นตอนควรปรับภาษาให้สละสลวยและสื่อความหมายมากขึ้น เช่น “ขั้นเตรียมการ” เป็น “ขั้นเตรียมการก่อนการเรียนการสอน” “ขั้นนำไปใช้” เป็น “ขั้นจัดการเรียนการสอน” เป็นต้น

4) ด้านชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ควรปรับแบบฟอร์มให้สั้นกว่านี้ โดยเฉพาะแบบฟอร์มตอนที่ 2 ค่อนข้างยาวอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อ ควรปรับ

เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และภาษาที่ใช้ในส่วนของตัวเลือกไม่เป็นรูปธรรม ควรปรับให้เป็นรูปธรรมขึ้น หรืออาจปรับตอนที่ 1 กับตอนที่ 2 ให้เป็นตอนเดียวกัน แต่ทำเป็นรายย่อหน้า จะชัดเจนและง่ายขึ้นสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้วค่อยสรุปภาพรวมตอนท้าย

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินความเหมาะสมของชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

องค์ประกอบ	M	SD	แปลผล
1. ลักษณะของชุดแบบฟอร์มเพื่อให้ผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับ	2.86	.690	เหมาะสมดี
2. ความครอบคลุมของรายการคำถามเพื่อให้ผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับ	2.86	.378	เหมาะสมดี
3. ความเหมาะสมของถ้อยคำ สำนวน ที่ใช้ในรายการคำถาม	3.00	.000	เหมาะสมดี
4. ความเหมาะสมของรูปแบบคำถามกับระดับชั้นของผู้เรียนที่ให้ข้อมูลย้อนกลับ (ม.5)	3.14	.378	เหมาะสมดี
5. ความสอดคล้องของรายการคำถามตอนที่ 2 (แบบตรวจสอบรายการแก้ไข) กับเกณฑ์การประเมินงานเขียนภาษาไทย	3.14	.378	เหมาะสมดี
6. ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของผู้เรียนในการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้ชุดแบบฟอร์มฯ	3.00	.577	เหมาะสมดี
รวม	3.00	0.35	เหมาะสมดี

1.2.2 ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผลการตรวจสอบและประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกันที่ประเมินรูปแบบทั้ง 7 คน พบว่า ประเด็นที่ต้องปรับปรุงมีจำนวน 2 รายการ ดังนี้ ข้อที่ 2 มีการกำหนดจุดประสงค์อย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ใช้ได้อะไรบ้าง โดยมีระดับความคิดเห็นว่าเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 71.40 และข้อที่ 8 ตัวอย่างเครื่องมือที่นำเสนอมีประโยชน์กับผู้ใ้คู่มือ โดยมีระดับความคิดเห็นว่าเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 71.40 ซึ่งไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่าเกณฑ์การผ่านเท่ากับร้อยละ 80 (วิริยา ศรีวิเชียร, 2551) ดัง

ตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (N=7)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นร้อยละ	
	เหมาะสม	ปรับปรุง
1. มีการระบุชัดเจนว่าเป็นคู่มือที่เขียนขึ้นสำหรับใคร	100.00	0.00
2. มีการกำหนดจุดประสงค์อย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ใช้ได้อะไรบ้าง	71.40	29.60
3. มีส่วนจูงใจว่าคู่มือนี้จะช่วยผู้ใช้ได้อย่างไรและได้รับประโยชน์อะไรบ้าง	100.00	0.00
4. มีส่วนที่ให้หลักการ หรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้ เพื่อให้การใช้คู่มือเกิดประสิทธิภาพสูงสุด	85.71	14.29
5. มีส่วนที่เป็นคำแนะนำแก่ผู้ใช้ในการเตรียมตัว หรือเตรียมศึกษาข้อมูลต่างๆ เพื่อให้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนๆ	85.71	14.29
6. มีส่วนแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนๆ	85.71	14.29
7. มีการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อให้ใช้คู่มือได้สะดวกขึ้น ดังต่อไปนี้		
7.1. การจัดรูปเล่มมีความเหมาะสม	85.71	14.29
7.2. ขนาดและการเลือกตัวอักษรมีความเหมาะสม	100	0.00
7.3. การใช้รูปภาพและสีมีความเหมาะสม	85.71	14.29
8. ตัวอย่างเครื่องมือที่นำเสนอมีประโยชน์กับผู้ใช้คู่มือ	71.40	29.60
9. มีคำถามหรือกิจกรรมให้ผู้ใช้คู่มือทำ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการปฏิบัติตามขั้นตอนที่เสนอในคู่มือ	85.71	14.29
10. มีแหล่งอ้างอิงที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้คู่มือ	100.00	0.00

หมายเหตุ: เกณฑ์การผ่านร้อยละ 80

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อปรับปรุงคุณภาพคู่มือให้เหมาะสมกับผู้ใช้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) บทที่ 1 บทนำ การนำเสนอจุดประสงค์ไม่ชัดเจน ไม่แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ให้ทำ ควรปรับให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2) การจัดกลุ่มเอกสาร ควรจัดเอกสารให้เป็นหมวดเดียวกันให้เป็นระบบมากขึ้น เนื่องจากพบว่า เนื้อหาในส่วนของหลักการหรือความรู้บางส่วนเป็นข้อมูลซ้ำกัน ทำให้คู่มือ

มีเนื้อหาค่อนข้างยาว อาจส่งผลให้ผู้ใ้เบื่อหรืออ่านไม่ละเอียด และเมื่อแบ่งเป็นระบบหรือหมวดหมู่ที่เหมาะสมแล้วควรมีใบปะหน้าว่าข้อมูลในหมวดต่าง ๆ คือหมวดอะไร

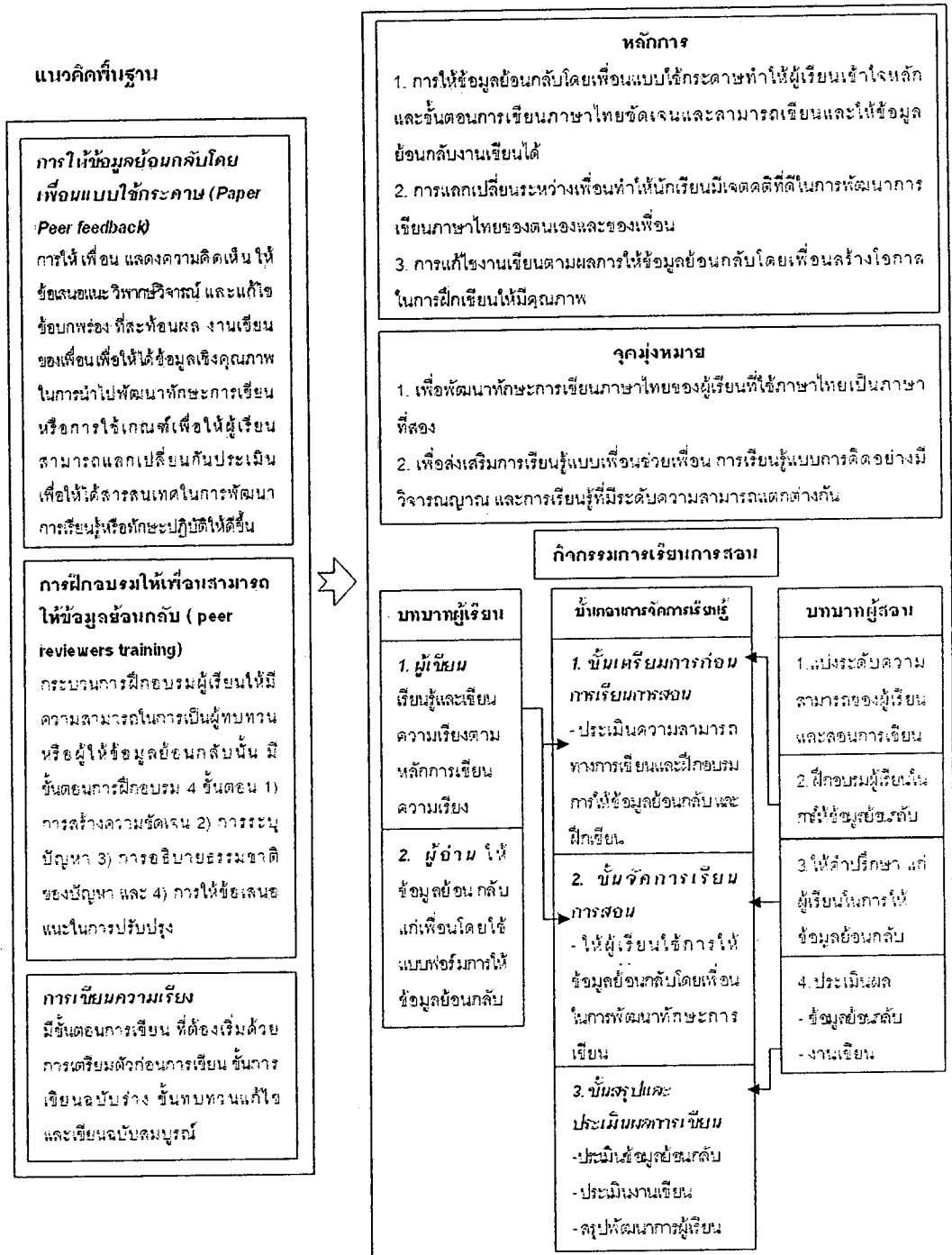
3) เอกสารประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ การแบ่งเป็นขั้นตอนชัดเจน เหมือนกับลำดับขั้นในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยเอกสารต่าง ๆ ควรเรียงลำดับใหม่ โดยให้เรียงใบความรู้ก่อนแบบฝึกหัด เพราะผู้เรียนควรได้รับความรู้ก่อน แล้วค่อย ๆ ทำแบบฝึกหัดที่ระดับความยากจากระดับง่าย ๆ ไปสู่ระดับยาก และควรเพิ่มใบความรู้และตัวอย่างในการนำเสนอมากกว่านี้ เพื่อให้ผู้ใ้เกิดความเข้าใจสูงสุด นอกจากนี้ ควรเพิ่มเฉลยในส่วนของแบบฝึกหัด

4) ด้านเทคนิคเพื่อให้ใช้คู่มือสะดวกขึ้น ควรเพิ่มรูปภาพจะทำให้หน้าอ่านมากขึ้น

ผู้วิจัยได้ปรับแก้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีโครงร่างดังแผนภาพ 4.2 ส่วนคู่มือการที่ปรับแก้ รายละเอียดดังภาคผนวก ข

รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (ฉบับปรับปรุง แก้ไข นำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน)

รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) กิจกรรมการเรียนรู้การสอน และ 4) ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน โดยยึดหลักการที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดพื้นฐานได้แก่ แนวคิดของการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแบบใช้กระดาษ แนวคิดการฝึกอบรมเพื่อนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ และแนวคิดของการเขียนความเรียง มีลักษณะสำคัญคือ 1) หลักการของรูปแบบ มีดังต่อไปนี้ 1.1) การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแบบใช้กระดาษทำให้ผู้เรียนเข้าใจหลักและขั้นตอนการเขียนความเรียงชัดเจนและสามารถเขียนและให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนได้ 1.2) การแลกเปลี่ยนระหว่างเพื่อนทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการพัฒนาการเขียนความเรียงของตนเองและของเพื่อน และ 1.3) การแก้ไขงานเขียนตามข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนสร้างโอกาสในการฝึกเขียนให้มีคุณภาพ

ภาพ 4.2 รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 2.1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และ 2.2) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนรู้แบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเรียนรู้ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน 3) กิจกรรมการเรียนการสอน ในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 3.1) ขั้นเตรียมการก่อนการเรียนการสอน เป็นขั้นตอนในการตรวจสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน และการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแก่ผู้เรียน 3.2) ขั้นจัดการเรียนการสอน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้จากการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับไปปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนมีหน้าที่เป็นทั้งผู้เขียน และผู้อ่าน ในขณะที่ผู้สอนมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา และ 3.3) ขั้นสรุปและประเมินผลการเขียน ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วย การประเมินข้อมูลย้อนกลับที่ผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนโดยผู้สอน และการประเมินงานเขียนภาษาไทยของผู้เรียน และ 4) ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทย
ของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

1. หลักการของรูปแบบ

- 1) การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแบบใช้กระดาษทำให้ผู้เรียนเข้าใจหลักและขั้นตอนการเขียนความเรียงชัดเจนและสามารถเขียนและให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนได้
- 2) การแลกเปลี่ยนระหว่างเพื่อนทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการพัฒนาการเขียนความเรียงของตนเองและของเพื่อน
- 3) การแก้ไขงานเขียนตามข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนสร้างโอกาสในการฝึกเขียนให้มีคุณภาพ

2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบ

- 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
- 2) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนรู้แบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเรียนรู้ที่มีความสามารถแตกต่างกัน

3. กิจกรรมการเรียนการสอน

ในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 **ขั้นเตรียมการก่อนการเรียนการสอน** เป็นขั้นตอนในการตรวจสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน โดยทำครั้งแรกครั้งเดียว และการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแก่ผู้เรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 **การวัดความสามารถทางการเขียน** ในการวัดความสามารถทางการเขียนของผู้เรียน ก่อนเริ่มฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถทางการเขียนของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด และเพื่อจำแนกกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ตามระดับความสามารถทางการเขียน ซึ่งอาจแบ่งเป็น 3 กลุ่ม (กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง กลุ่มต่ำ) หรือหากในแต่ละห้องเรียนไม่สามารถแบ่งผู้เรียนได้ 3 กลุ่ม สามารถแบ่งกลุ่มตามระดับความสามารถที่แบ่งได้ของผู้เรียนในห้องเรียนนั้น ๆ ได้ โดยใช้แบบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาไทยชุดที่ 1 (pretest) และประเมินงานเขียนโดยใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียน 5 ด้าน

3.1.2 **การฝึกอบรมเพื่อนให้ข้อมูลย้อนกลับ (peer review training)** มีวัตถุประสงค์เพื่ออบรมผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ จนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนได้อย่างมีคุณภาพ และเรียนรู้การนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองต่อไป ซึ่งถือได้ว่าขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก ที่นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน โดยใช้เวลาในการอบรม 3 สัปดาห์ หรือ 3 คาบ ตามขั้นตอนการฝึกอบรมการให้เพื่อนให้ข้อมูลย้อนกลับของ Lam (2010) โดยการฝึกอบรมแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการออกแบบ (Modeling Stage) 2) ขั้นตอนการวินิจฉัย (Exploring Stage) และ 3) ขั้นตอนการใช้ความคิด (Consciousness-Raising Stage) ดังต่อไปนี้

1) ขั้นตอนการออกแบบ (Modeling Stage)

ขั้นตอนการออกแบบ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน โดยแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักและอธิบายเหตุผลที่ใช้กิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนในหลักสูตรการเขียน รวมถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับในการเขียน และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม หลักจากนั้นให้ผู้เรียนฝึกการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ 4 ขั้นตอนที่พัฒนาโดย Min (2005: 306-307) จากตัวอย่างที่ให้เพื่อให้ผู้เรียนเห็นปัญหาและสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับปัญหารูปแบบต่าง ๆ ได้ พร้อมกันนี้อธิบายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกณฑ์การประเมินงานเขียน 5 ด้าน

4 ขั้นตอนการฝึกให้ข้อมูลย้อนกลับของ Min (2005)

ขั้นตอน	วัตถุประสงค์	คำอธิบาย	ตัวอย่างข้อเสนอแนะ ประยุกต์จาก Lam, 2010
1. การสร้าง ความชัดเจน (Clarifying)	เพื่อสร้างความ ชัดเจน วัตถุประสงค์ ของผู้เขียน	ผู้อ่านพยายามที่จะค้นหา คำอธิบายเพิ่มเติมว่า ผู้เขียนพูดถึงอะไร หรือ มี อะไรที่ไม่ชัดเจนในงาน เขียนนั้น (ตัวอย่างเช่น คำ ที่ไม่รู้จัก แนวความคิด)	- คุณต้องการจะพูดว่า... - คุณอธิบายน้อยได้ไหมว่า ทำไมคุณ คิดว่า... - คุณหมายความว่า - ย่อหน้านี้มีวัตถุประสงค์อะไร - ทำไมคุณใส่...ในย่อหน้านี้
2. การระบุ Identifying	เพื่อค้นหา/ระบุ ตำแหน่งที่เป็น ปัญหา	ผู้อ่านชี้แจงปัญหาในการ เขียน โดยพิจารณาจาก องค์ประกอบด้านการเขียน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้าน การนำเสนอเนื้อหา ด้าน การเรียบเรียงความคิด ด้านการใช้ถ้อยคำ ด้าน การใช้ไวยากรณ์ และกลไก ทางการเขียน	- ดูเหมือนว่า ประเด็นที่คุณนำเสนอมี ความเป็นความคิดส่วนตัวมากเกินไป
3. การอธิบาย Explaining	เพื่อบรรยาย ธรรมชาติของ ปัญหา	ผู้อ่านอธิบายว่าทำไมพวกเขา ถึงคิดว่าคำที่ใช้ แนวความคิด หรือการ จัดระบบจึงไม่ชัดเจนหรือ เป็นปัญหา ซึ่งควรใช้ หรือไม่ควรใช้ในความเรียง นั้น	- ตัวอย่างที่ยกมานี้อาจไม่เหมาะสมที่จะ ใช้(เป็นตัวอย่าง/อธิบายแนวคิด) ใน หัวข้อนี้ เพราะ..... - ข้อความอ้างอิงที่นำเสนออาจจะไม่ เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เพราะ.....
4. การให้ ข้อเสนอแนะ Giving suggestions	เพื่อให้ ข้อเสนอแนะที่ สามารถ นำมาใช้ในการ แก้ไขปรับปรุง ได้จริง	ผู้อ่านแนะนำแนวทางใน การเปลี่ยนการใช้คำ เนื้อหา และการเรียบเรียง ความคิดในการเขียนความ เรียง	- ทำไมคุณไม่เปลี่ยนความคิดจาก.....เป็น - ฉันคิดว่าคุณควรเพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับ.....ก่อนย่อหน้าสุดท้ายนะ - คุณควรใช้คำ.....ดีกว่านะ - คุณควรเพิ่มประโยค/(หรือวลีเกี่ยวกับ ข้อเสียของ.....)ที่นี่นะ

2) ขั้นตอนการสำรวจ (Exploring Stage)

ในขั้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สอนประเมินความสามารถของผู้เรียนในการระบุข้อผิดพลาดทางด้านภาษาและเนื้อหา และเพื่ออธิบายและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนที่เหมาะสมเพื่อประยุกต์ใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับต่อไป

3) ขั้นการใช้ความคิด (Consciousness-Raising Stage)

ขั้นการใช้ความคิดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนประเมินตนเองว่าข้อมูลย้อนกลับที่ให้แก่เพื่อนมีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมินคุณภาพการให้ข้อมูลย้อนกลับของ Wanchid (2007) และเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยปราศจากอิทธิพลจากผู้สอนในการคิดครั้ง โดยเกณฑ์การประเมินคุณภาพการให้ข้อมูลย้อนกลับแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 3 คะแนน (ระดับดี) หมายถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับมีความเกี่ยวข้องและมีความเฉพาะเจาะจง สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงงานเขียนได้ และระบุตำแหน่งที่ต้องแก้ไขงานเขียนชัดเจน 2 คะแนน (ระดับพอใช้) หมายถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับมีความเกี่ยวข้อง แต่มีลักษณะทั่ว ๆ ไป สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงงานเขียนได้ แต่ไม่ชัดเจนตำแหน่งที่ต้องแก้ไข และ 1 คะแนน (ระดับปรับปรุง) หมายถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับไม่เกี่ยวข้องหรือเป็นการให้ข้อเสนอแนะที่ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถนำมาปรับปรุงงานเขียนให้ดีขึ้นได้

3.2 **ขั้นจัดการเรียนการสอน** เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้จากการฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับไปปฏิบัติจริง โดยนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาการเขียนประเภทต่าง ๆ ที่ผู้สอนวางแผนที่จะสอนในภาคการศึกษานั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนมีหน้าที่เป็นทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน ในขณะที่ผู้สอนมีบทบาทเป็นที่ปรึกษา ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.1 **การจัดกลุ่มผู้เรียน** จากที่ได้แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถ ผู้สอนทำการจับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 9 คน (กรณีที่สามารถแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 3 ระดับความสามารถ ๆ ละ 3 คน) โดยที่ผู้เรียน 1 คนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน 2 คน ซึ่งเป็นข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนที่มีระดับความสามารถสูงกว่า หรือเท่ากัน หรือต่ำกว่าตนเองก็ได้ และผู้เรียน 1 คนจะเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อน 2 คน โดยผู้เรียนที่ให้ข้อมูลย้อนกลับจะไม่สามารถรับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนที่ตนเองให้ข้อมูลย้อนกลับ ยกตัวอย่างเช่น เด็กชาย ก. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ เด็กชาย ข. แต่จะได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเด็กชาย ค. ในขณะที่ เด็กชาย ข. ได้รับข้อมูลย้อนกลับทั้งเด็กชาย ก. และเด็กชาย ค. เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การจับคู่ผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับ

ผู้ให้ ผู้รับ	H1	H2	H3	M1	M2	M3	L1	L2	L3
H1		✓	✓						
H2					✓	✓			
H3								✓	✓
M1	✓	✓							
M2				✓		✓			
M3							✓		✓
L1	✓		✓						
L2				✓	✓				
L3							✓	✓	

เมื่อ H(n) หมายถึง คนที่มีความสามารถระดับสูง คนที่ (n)

M(n) หมายถึง คนที่มีความสามารถระดับปานกลาง คนที่ (n)

L(n) หมายถึง คนที่มีความสามารถระดับต่ำ คนที่ (n)

3.2.2 การมอบหมายหัวข้องานเขียนภาษาไทย หลังจากให้ผู้สอนสอนงานเขียนภาษาไทยในรูปแบบที่วางแผนไว้จนนักเรียนเข้าใจแล้ว ผู้สอนมอบหมายหัวข้องานเขียนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน (หัวข้อที่กำหนดให้เป็นหัวข้อที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนในเวลานั้น) ซึ่งเวลาในการเขียนงานในหัวข้อดังกล่าวขึ้นอยู่กับแผนการสอนที่ผู้สอนวางไว้ และผู้เรียนมีหน้าที่เป็นผู้เขียนต้องเขียนให้ดีที่สุดเท่าที่ตัวผู้เรียนสามารถทำได้

3.2.3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลย้อนกลับ ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ต้องมีการปิดบังข้อมูล เนื่องจาก Wanchid (2007) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนทราบว่าจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ใคร ทำให้ผู้อ่าน (ที่เป็นผู้เรียน) ไม่กล้าให้ข้อมูลย้อนกลับเต็มที่ การปกปิดข้อมูลของผู้เขียน (ที่เป็นผู้เรียน) จึงเป็นสิ่งที่ดี เพื่อให้ผู้อ่านสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับ ในการนี้จึงกำหนดให้ผู้เขียนใช้นามแฝงโดยมีผู้สอนที่รู้ชื่อ นามแฝงของผู้เรียน เมื่อผู้เขียนเขียนงานเขียนฉบับร่างของตนเองเรียบร้อยภายในระยะเวลาที่ผู้สอนกำหนดและนำส่งผู้สอน ผู้สอนมีหน้าที่แจกงานเขียนของผู้เขียนให้แก่ผู้อ่าน พร้อมชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยกำหนดเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับ 1 วัน หรือ 2 วัน เมื่อผู้อ่านส่งชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สอน ผู้สอนมีหน้าที่ประเมินข้อมูลย้อนกลับหากข้อมูลย้อนกลับชุดใดไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนจะส่งคืนให้แก่ผู้อ่าน

เพื่อปรับปรุงอีกครั้ง ก่อนส่งกลับไปยังผู้เขียนเพื่อนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้ไปพัฒนางานเขียนของตนเองต่อไป

3.2.4 การปรึกษา เมื่อผู้อ่านรู้สึกไม่แน่ใจหรือสับสนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ สามารถไปปรึกษาผู้สอนที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในการอธิบายรายละเอียด เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเขียนข้อมูลย้อนกลับที่ดีและมีประโยชน์ต่อผู้เขียนมากที่สุด

3.2.5 ส่งงาน หลังจากที่ผู้เขียนแก้ไขงานเขียนของตนเองตามคำแนะนำที่ได้จากชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับเรียบร้อยแล้ว เมื่อถึงคาบเรียนครั้งต่อไปหรือเมื่อถึงกำหนดส่งงาน ให้ผู้เขียนส่งงานเขียนของตนเองแก่ผู้สอนเพื่อนำไปประเมินผลต่อไป

3.3 **ขั้นสรุปและประเมินผลการเขียน** เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เขียน และตรวจสอบความสามารถในการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้อ่าน โดยกิจกรรมประกอบด้วย

3.3.1 การประเมินความสามารถของข้อมูลย้อนกลับ เป็นการประเมินข้อมูลย้อนกลับที่ผู้เรียน (ฐานะผู้อ่าน) เขียนให้แก่ผู้เรียน (ฐานะผู้เขียน) ผู้สอนประเมินโดยใช้เกณฑ์การประเมินข้อมูลย้อนกลับ

3.3.2 การตรวจสอบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เขียน เมื่อจบหลักสูตรการเขียน ให้ผู้เรียนทำแบบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาไทยชุดที่ 2 และให้ผู้สอนประเมินงานเขียนโดยใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียน 5 ด้าน

3.3.3 ประเมินคะแนนพัฒนาการ นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถทางการเขียนชุดที่ 1 (pretest) และชุดที่ 2 (posttest) มาคำนวณคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน หรืออาจใช้คะแนนในการเขียนแต่ละครั้งมาคำนวณร่วมด้วยก็ได้ ซึ่งวิธีการวัดคะแนนพัฒนาที่ผู้วิจัยเลือก คือวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เป็นวิธีที่ Kanjanawasee เสนอขึ้นมาในปี ค.ศ. 1989 (อ้างถึงใน อวยพร เรื่องตระกูล, 2544 ; กมลวรรณ ดังรัตนานนท์, 2547 ; ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) โดยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ประมาณค่าอัตราส่วนร้อยละระหว่างผลต่างของคะแนนสอบครั้งหลังกับคะแนนสอบครั้งแรกกับผลต่างของคะแนนเต็มกับคะแนนสอบครั้งแรก เขียนสูตรการคำนวณได้ดังนี้

$$DS = \left(\frac{Y - X}{F - X} \right) \times 100$$

โดยที่ DS คือ คะแนนร้อยละของพัฒนาการของผู้เรียน (Development Score)

F คือ คะแนนเต็มในการวัด

Y คือ คะแนนการวัดครั้งหลัง

X คือ คะแนนการวัดครั้งแรก

4. ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การให้ข้อมูลย้อนกลับในประเด็นภาพรวมของงานเขียน และตอนที่ 2 การให้ข้อมูลย้อนกลับเฉพาะส่วนในแต่ละย่อหน้า

ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

ชื่อผู้อ่าน.....ครั้งที่.....วันที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ/ข้อมูลย้อนกลับ ที่เป็นจริงและเป็นประโยชน์มากที่สุด ที่สามารถสะท้อนให้ผู้เขียนนำกลับไปแก้ไขหรือปรับปรุงงานเขียนของตนเองในครั้งต่อไป โดยให้ผู้อ่านอ่านงานเขียนอย่างละเอียด ถี่ถ้วน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การให้ข้อมูลย้อนกลับในภาพรวม ได้แก่ ความถูกต้องของเนื้อหา เอกภาพของเนื้อหา โครงสร้างงานเขียน การลำดับความคิด และลายมือ

ตอนที่ 2 การให้ข้อมูลย้อนกลับเฉพาะเรื่อง ได้แก่ การนำเสนอประเด็นสำคัญ การใช้เหตุผล ประกอบความคิด การเขียนขยายความ การเลือกใช้ถ้อยคำ การสื่อความหมายของคำ การสะกดคำ ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

กำหนดให้

- 1 หมายถึง เห็นด้วยกับรายการคำถามน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง เห็นด้วยกับรายการคำถามน้อย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยกับรายการคำถามปานกลาง
- 4 หมายถึง เห็นด้วยกับรายการคำถามมาก
- 5 หมายถึง เห็นด้วยกับรายการคำถามมากที่สุด

ตอนที่ 1 การให้ข้อมูลย้อนกลับในภาพรวม

หัวข้อที่อ่านคือ.....

1.1: ด้านความถูกต้องของเนื้อหา	1	2	3	4	5
1) เนื้อหาที่เขียนมีถูกต้องสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง					
2) การเลือกใช้ข้อมูลมีความเป็นจริง น่าเชื่อถือ					
3) มีประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหลัก					
1.2: ด้านเอกภาพของเนื้อหา	1	2	3	4	5
1) เนื้อเรื่องมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพียงจุดมุ่งหมายเดียว					
2) ใจความสำคัญแต่ละย่อหน้าไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง					
3) ประโยคขยาย มุ่งสนับสนุนใจความสำคัญเท่านั้น					
1.3: ด้านโครงสร้างงานเขียน	1	2	3	4	5
1) โครงสร้างงานเขียนครบถ้วนตามงานเขียนแต่ละประเภท					
2) ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละองค์ประกอบงานเขียน					
3) ความยาวของเนื้อหาแต่ละองค์ประกอบงานเขียน					
1.4: ด้านการลำดับความคิด	1	2	3	4	5
1) การจัดเรียงเนื้อหาต่อเนื่องไม่สับสน					
2) ความสมเหตุสมผลของการนำเสนอลำดับก่อนหลังของเนื้อหาเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง					
3) เขียนเนื้อหาไม่จบในแต่ละส่วน					
1.5: การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างย่อหน้า	1	2	3	4	5
1) มีประโยคเชื่อมเนื้อหาจากย่อหน้าหนึ่งไปยังย่อหน้าต่อไป					
2) ประโยคส่งความมีความหลากหลายแตกต่างจากประโยคใจความ					
3) การส่งต่อเนื้อหาแต่ละย่อหน้ามีความเหมาะสมตามลำดับเรื่อง					
1.6: ด้านลายมือ	1	2	3	4	5
1) มีความบรรจงเป็นระเบียบเรียบร้อย					
2) ลายมืออ่านง่าย					
3) ความสะอาด					

✎ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์กับผู้เขียนในแต่ละด้านที่ท่านอยากแนะนำมากที่สุด

1. ด้านความถูกต้องของเนื้อหา

2. ด้านเอกภาพของเนื้อหา

3. ด้านโครงสร้างงานเขียน
4. ด้านการลำดับความคิด
5. ด้านลายมือ

ตอนที่ 2 การให้ข้อมูลย้อนกลับเฉพาะเรื่อง

ให้ผู้อ่านพิจารณาเนื้อหาที่ละย่อหน้าแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เขียนมากที่สุด
ย่อหน้าที่.....

	1	2	3	4	5
2.1 ด้านการนำเสนอประเด็นสำคัญ					
1) เขียนใจความสำคัญให้เห็นชัดเจน					
2) มีประเด็นสำคัญเพียงประเด็นเดียวในแต่ละย่อหน้า					
2.2 ด้านการใช้เหตุผลประกอบความคิด					
1) มีการให้เหตุผลหรือหลักฐานสนับสนุนความคิดชัดเจน					
2) เหตุผลหรือหลักฐานประกอบความคิดสอดคล้องกับหัวเรื่อง					
2.3 ด้านการเขียนขยายความ					
1) สามารถเขียนอธิบายหรือบรรยายตามจุดประสงค์ของการเขียนย่อหน้านั้นๆ อย่างครบถ้วน					
2) มีการให้เหตุผลในลักษณะเปรียบเทียบ การยกตัวอย่าง ให้ตัวอย่างประกอบ เพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของย่อหน้ามากขึ้น					
2.4 ด้านการเลือกใช้ถ้อยคำ					
1) ใช้คำได้ถูกต้องตามหน้าที่ของคำ					
2) ใช้คำได้ถูกต้องกับบริบทของคำ					
3) ใช้คำได้ถูกต้องตามระดับภาษา					
2.5 ด้านการสื่อความหมายของคำ					
1) ใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย					
2) ใช้คำที่เข้าใจง่าย					
3) ไม่ใช้คำกำกวม					
2.6 ด้านการสะกดคำ					
1) เขียนสะกดคำถูกต้องตามหลักการเขียน					
2) ใช้คำตามภาษาพูด					

2.7 ด้านความถูกต้องด้านไวยากรณ์	1	2	3	4	5
1) ความถูกต้องของการเขียนในแต่ละประโยคตามรูปประโยคนั้นๆ					
2) ความสามารถในการใช้คำเชื่อมระหว่างคำในประโยค					
2.8 ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	1	2	3	4	5
1) การเว้นวรรคตอนถูกต้อง					
2) การใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง					
3) การแบ่งย่อหน้าเหมาะสมกับประเภทงานเขียน					

๒. เพื่อให้งานเขียนย่อหน้าที่ดีขึ้น ผู้อ่านจะเสนอแนะให้ผู้เขียนปรับปรุงอย่างไร ให้อธิบายเป็นด้านๆ

1 ด้านการนำเสนอประเด็นสำคัญ
2 ด้านการใช้เหตุผลประกอบความคิด
3 ด้านการเขียนขยายความ
4 ด้านการเลือกใช้ถ้อยคำ
5 ด้านการสื่อความหมายของคำ
6 ด้านการสะกดคำ
7 ด้านความถูกต้องด้านไวยากรณ์
8 ด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

หลังจากทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทำให้ได้รับข้อเสนอแนะจากครูและผู้เรียนในการปรับชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ให้มีความสั้น กระชับ เจาะจง ที่สามารถสะท้อนความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถเขียนข้อมูลย้อนกลับง่ายขึ้น นอกจากนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเข้าใจข้อมูลย้อนกลับได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยได้ปรับชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับในประเด็นต่อไปนี้

1. เพิ่มสรุปผลระดับความคิดเห็นและเกณฑ์แต่ละด้าน และปรับให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแบบปลายเปิดที่เดิมแบ่งส่วนแยกออกมาจากแบบประเมินแบบมาตราประมาณค่า ให้อยู่ในหัวข้อเดียวกัน ดังตัวอย่าง

ตอนที่ 1 การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยภาพรวม

1.1 ด้านความถูกต้องของเนื้อหา	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	1	2	3	4	5	
1) เนื้อหาที่เขียนมีถูกต้องสอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง	1	2	/	4	5	
2) การเลือกใช้ข้อมูลมีความเป็นจริง น่าเชื่อถือ	1	2	3	/	5	
3) มีประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหลัก	/	4	3	2	1	
รวม.....คะแนน (ตัวอย่าง $3+4+5 = 12$ คุณภาพระดับ ดี)						
คุณภาพระดับ ☐ ดี (12-15) ☐ พอใช้ (8-11) ☐ ปรับปรุง (3-7)						

หมายเหตุ: ให้นักเรียนรวมคะแนนที่ได้จากช่องว่างที่มีเครื่องหมาย ✓ ที่นักเรียนเติม

2. ชุดแบบฟอร์มตอนที่ 2 จากเดิมให้ผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการประเมินเป็นมาตราประมาณค่าและข้อเสนอแนะเป็นรายย่อหน้า ส่งผลให้หากงานเขียนมี 3 ย่อหน้า ผู้เรียนต้องทำแบบประเมิน 3 ชุด ส่งผลให้ผู้เรียนเบื่อ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบการประเมินเป็นการให้คะแนนตามความคิดเห็นของผู้เรียนในแต่ละข้อคำถาม ของแต่ละย่อหน้าให้อยู่ในแนวเดียวกัน ดังตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การให้ข้อมูลย้อนกลับเฉพาะเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นโดยเติมระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดลงในช่องว่างที่กำหนดให้ของแต่ละย่อหน้าที่กำหนดให้ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงงานเขียนในย่อหน้าที่นักเรียนคิดว่าสมควรปรับปรุงมากที่สุด

2.1 ด้านการนำเสนอประเด็นสำคัญ	ย่อหน้า					สรุป
	1	2	3	4	5	
1) เขียนใจความสำคัญให้เห็นชัดเจน						ย่อหน้า..... ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ปรับปรุง
2) มีประเด็นสำคัญเพียงประเด็นเดียวในแต่ละย่อหน้า						ย่อหน้า..... ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ปรับปรุง
รวม (คะแนน)						ข้อเสนอแนะ.....
คุณภาพระดับ/คะแนน ดี (8-10) พอใช้ (5-7) ปรับปรุง (2-4)						

ชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฉบับปรับปรุงหลังทดลองใช้รายละเอียดดังภาคผนวก ข ในคู่มือการใช้รูปแบบฯ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ

ในขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจำนวน 3 ห้องเรียนของโรงเรียน 3 โรง และกำหนดให้ผู้เรียนอีกจำนวน 3 ห้องของแต่ละโรงเรียน เป็นห้องควบคุมที่ไม่ได้ทดลองใช้รูปแบบฯ โดยผู้เรียนทั้งสองกลุ่มถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ระหว่างกลุ่มที่มีความสามารถทางการเขียนภาษาไทยแตกต่างกัน ได้แก่ กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ตลอดระยะเวลาการเก็บข้อมูล 2 เดือน ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้ส่งงานเขียนภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ 4 ชิ้น ตามหัวข้อที่ครูแต่ละโรงเรียนกำหนด โดยทั้งสองห้องของแต่ละโรงเรียนจะได้รับมอบหมายงานเขียนในเรื่องเดียวกัน

ซึ่งก่อนแสดงรายละเอียดผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ผู้วิจัยขอเสนอผลการดำเนินการทดลอง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสภาพและบรรยากาศในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบฯ ว่าเป็นอย่างไร รายละเอียดดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ผลการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ

การดำเนินการทดลอง	วัตถุประสงค์	ผลการดำเนินการ
ระยะเตรียมการทดลอง	เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 ระดับ (สูง ปานกลาง ต่ำ)	ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกันมากที่สุดระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม และผู้เรียนแต่ละระดับความสามารถของแต่ละโรงเรียนมีความสามารถทางการเขียนไม่แตกต่างกัน ครูที่ทดลองใช้รูปแบบเป็นครูที่จบหลักสูตรการสอนภาษาไทยทั้ง 3 ทาน นอกจากนี้คาบเรียนการเขียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียนไม่ตรงกันทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้
ระยะดำเนินการทดลอง	1) เพื่อฝึกอบรมผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับ	การฝึกอบรมการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนผู้วิจัยวางแผนที่จะใช้เวลาโดยประมาณ 3 คาบ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้เรียนและผู้บริหารทั้ง 3 โรงเรียนเป็นอย่างดี

ตาราง 4.4 (ต่อ)

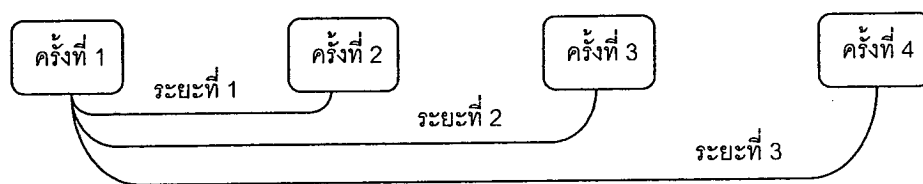
การดำเนินการทดลอง	วัตถุประสงค์	ผลการดำเนินการ
		โรงเรียนศาสนูปถัมภ์ ผู้วิจัยสามารถทำข้อตกลงกับผู้เรียนในการนัดวันหยุดเพื่อใช้ในการอบรมผู้เรียนทั้งวัน เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าหากจะอบรมในคาบคงใช้เวลาได้ไม่เต็มที่จากการเริ่มฝึกคาบแรก และฝ่ายบริหารอำนวยความสะดวกในเรื่องสถานที่เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถฝึกให้ข้อมูลย้อนกลับ ประเมินข้อมูลย้อนกลับจากงานเขียนที่ตนเองได้รับ และแก้ไขงานเขียนจากข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับ โรงเรียนจรัลศักดิ์วิทยา ครูภาษาไทยสามารถประสานงานกับฝ่ายวิชาการเพื่อขอคาบชุมนุมเพิ่มอีกหนึ่งคาบในการฝึกอบรมและใช้ตลอดระยะเวลาการเก็บข้อมูล ซึ่งการฝึกอบรมสำหรับโรงเรียนนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 5 คาบ 4 คาบในวิชาเรียนภาษาไทย และอีกหนึ่งคาบของวิชาชุมนุมในสองวันถัดมา จนผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับและประเมินข้อมูลย้อนกลับแต่มีเวลาไม่มากพอ ผู้เรียนจึงไม่ได้ฝึกให้ข้อมูลย้อนกลับจากงานเขียนของเพื่อนร่วมชั้น ได้ทดลองทำจากตัวอย่างที่มีในคู่มือเท่านั้น โรงเรียนส่งเสริมศาสตร์ ครูภาษาไทยสามารถประสานงานกับฝ่ายวิชาการเพื่อขอคาบชุมนุมเพิ่มอีกหนึ่งคาบในการฝึกอบรมและใช้ตลอดระยะเวลาการเก็บข้อมูล แต่หลังจากการฝึกอบรม ครูที่ผู้วิจัยตกลงร่วมทำวิจัยลาออก ทำให้ผู้วิจัยต้องเริ่มสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยกับครูคนใหม่ นอกจากนี้เนื่องจากคาบเรียนภาษาไทยกับคาบเรียนชุมนุมมีระยะห่างหลายวัน (อาทิตย์-พฤหัสบดี) ทำให้ไม่มีความต่อเนื่องในการอบรม ผู้เรียนจึงได้รับการฝึกอบรมไม่เต็มที่มากนัก
	2) เพื่อให้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับในกระบวนการสอนการเขียนภาษาไทย	ในการทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ครั้งนี้ ผู้วิจัยและครูตกลงร่วมกันว่าจะใช้การเขียนเรียงความเป็นตัวแทนการเขียนภาษาไทย หลังครูได้สอนการเขียนเรียงความครูได้มอบหมายงานเขียนที่ละเอียดขึ้น โดยแต่ละชั้นทั้งช่วงประมาณสัปดาห์กว่า ๆ หรือประมาณ 3 สัปดาห์จะได้

ตาราง 4.4 (ต่อ)

การดำเนินการทดลอง	วัตถุประสงค์	ผลการดำเนินการ
		งานเขียนฉบับสมบูรณ์ 2 ชิ้น งานชิ้นที่ 1, 2 ส่วนมากไม่มีปัญหา นักเรียนสามารถส่งงานตามกำหนด แต่ยังมีปัญหาเล็กน้อย เช่น ผู้เรียนที่เป็นผู้อ่านบางคนไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ ทำให้ผู้เขียนไม่สามารถแก้ไขงานเขียนได้ ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาดังกล่าว โดยให้ผู้เรียนทำงานเขียนหากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนคนใดคนหนึ่งแล้ว การเก็บข้อมูลงานเขียนชิ้นที่ 3 เป็นสัปดาห์แรกของการถือศีลอดสำหรับผู้ที่มีนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งผู้เรียนทั้งหมดนับถือศาสนาอิสลาม ทุกโรงเรียนได้มีการปรับลดเวลาในการจัดการเรียนการสอนลงให้เหลือ 30-35 นาทีจากเดิม 40-45 นาที ทำให้ผู้เรียนมีเวลาในการปรึกษาครูในการให้ข้อมูลย้อนกลับลดลง และผู้เรียนบางโรงเรียนต้องเตรียมงานสัปดาห์วิชาการ นอกจากนี้ผู้เรียนโรงเรียนจงรักภักดีวิทยา 15 คน ก็ไปออกค่ายในสัปดาห์ดังกล่าวเช่นกัน ส่งผลให้งานชิ้นที่ 3 ล่าช้ากว่ากำหนด และผู้เรียนส่วนใหญ่บ่นเป็นเสียงเดียวกันว่า "ทำไม่ทัน ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนไม่เต็มที่ ไม่มีเวลาทำงาน" แต่เมื่อถึงงานชิ้นที่ 4 ทุกอย่างเริ่มดีขึ้น เพราะเป็นงานชิ้นสุดท้าย ผู้เรียนส่วนใหญ่กระตือรือร้นมากขึ้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะผู้เรียนสามารถปรับตัวกับการลดเวลาเรียนได้แล้ว และเสร็จสิ้นจากการเตรียมงานสัปดาห์วิชาการ
ระยะหลังการทดลอง	เพื่อทดสอบความ สามารถหลังการใช้ รูปแบบ	ผู้เรียนเข้าสอบครบทุกคน เขียนงานเขียนอย่างเต็มที่ และจากการที่ผู้วิจัยได้พูดคุยกับผู้เรียน ทำให้ทราบว่าในทัศนคติของผู้เรียน การได้อ่านงานเขียนของเพื่อนทำให้เขามีความพยายามที่จะเขียนงานเขียนให้ดีและไม่ทำผิดพลาดเหมือนงานเขียนเพื่อน

เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ผู้วิจัยนำคะแนนการเขียนภาษาไทยทั้ง 4 ครั้ง มาคำนวณคะแนนพัฒนาการโดยใช้สูตรคำนวณพัฒนาการสัมพัทธ์ที่เสนอโดย ศิริชัย กาญจนวาสิ (Kanjana-wasee, 1989 อ้างถึงใน อวยพร เรื่องตระกูล, 2544 ; กมลวรรณ ดังธนานนท์, 2547 ; ศิริชัย กาญจนวาสิ, 2552) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการ

ทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะพัฒนาการที่ทำการศึกษาทั้งสิ้น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 พัฒนาการระหว่างคะแนนครั้งที่ 1 กับ 2 ระยะที่ 2 พัฒนาการระหว่างคะแนนครั้งที่ 1 กับ 3 และระยะที่ 3 พัฒนาการระหว่างคะแนนครั้งที่ 1 กับ 4 ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยเพิ่มขึ้นจากการวัดครั้งแรกเท่าไร และพัฒนาการมีความแตกต่างกันหรือไม่ระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ การคำนวณพัฒนาการ แสดงดังภาพ 4.3

ภาพ 4.3 การแสดงพัฒนาทางการเขียนภาษาไทย 3 ระยะ

การเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทย ส่วนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทย

การรายงานผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทย แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ 2.1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากวัดทั้ง 4 ครั้ง และ 2.1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากการวัดทั้ง 4 ครั้ง จำแนกตามกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากวัดทั้ง 4 ครั้ง

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากวัดทั้ง 4 ครั้ง กับผู้เรียนจำนวนทั้งสิ้น 254 คน ในการวัดแต่ละครั้ง มีคะแนนเต็ม 60 คะแนน พบว่า

ค่าเฉลี่ยคะแนนการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนมีค่าเพิ่มขึ้นไม่ต่อเนื่อง โดยค่าเฉลี่ยคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากการวัดแต่ละครั้ง มีค่าเท่ากับ 45.45, 49.15, 47.61 และ 49.21 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนการเขียนภาษาไทย พบว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 4.20 ถึง 6.18 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่า ระหว่าง 8.53 ถึง 12.99 แสดงให้เห็นว่าคะแนนในการวัดแต่ละครั้งค่อนข้างเกาะกลุ่มกัน เมื่อพิจารณารูปแบบโค้งการแจกแจงของคะแนนที่ได้จากการวัดจากค่าความเบ้และความโด่ง พบว่า ความเบ้มีค่าอยู่ระหว่าง -0.34 ถึง -0.20 ความโด่งมีค่าอยู่ระหว่าง -0.71 ถึง -0.07 จึงพิจารณาได้ว่า โดยรวมข้อมูลมีการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ รายละเอียดดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากการวัดทั้ง 4 ครั้ง

ครั้งที่วัด	N	Min	Max	M	SD	C.V.%	Sk	Ku
1	254	35	57	45.45	5.07	11.16	-0.23	-0.65
2	254	33	60	49.15	4.48	9.12	-0.20	-0.07
3	254	36	60	47.61	6.18	12.99	-0.34	-0.71
4	254	37	59	49.21	4.20	8.53	-0.31	-0.19

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากการวัดทั้ง 4 ครั้ง จำแนกตามกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

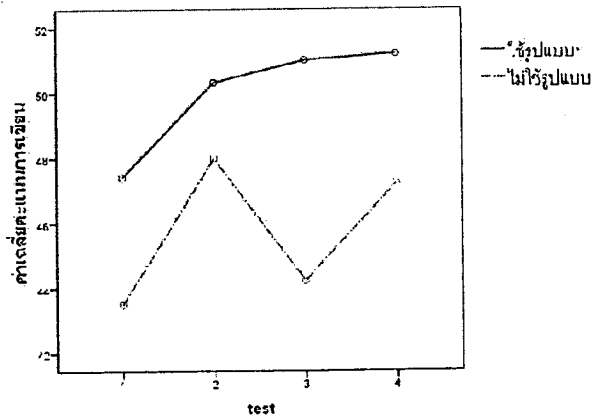
ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากการวัดทั้ง 4 ครั้ง ซึ่งมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน กลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ มีจำนวน 127 คนตลอดระยะเวลาการวัดทั้ง 4 ครั้ง พบว่า คะแนนต่ำสุดที่ได้จากการวัดมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการวัดครั้งที่ 1-4 ตามลำดับ คือ 35, 38, 39 และ 42 และคะแนนสูงสุดที่ได้จากการวัดมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการวัดครั้งที่ 1-3 ตามลำดับ คือ 57, 59, 60 ส่วนคะแนนที่ได้จากการวัดครั้งที่ 4 ลดลง คือ 59 ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการวัดครั้งที่ 1-4 สูงขึ้นตามลำดับ คือ 47.42, 50.31, 51.00 และ 51.20 เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนการเขียนภาษาไทย พบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า ระหว่าง 3.55 ถึง 4.49 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าระหว่าง 6.94 ถึง 8.98 แสดงให้เห็นว่า คะแนนที่ได้จากการวัดแต่ละครั้งค่อนข้างเกาะกลุ่มกัน เมื่อพิจารณารูปแบบโค้งการแจกแจงของคะแนนที่ได้จากการวัดจากค่าความเบ้และความโด่ง

พบว่า ความเบ้มีค่าอยู่ระหว่าง -0.51 ถึง -0.25 ความโด่งมีค่าอยู่ระหว่าง -0.41 ถึง -0.04 จึงพิจารณาได้ว่า โดยรวมคะแนนมีการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ

สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ มีจำนวน 127 คนตลอดระยะเวลาการวัดทั้ง 4 ครั้ง พบว่า คะแนนต่ำสุดและสูงสุดที่ได้จากการวัดครั้งที่ 1-4 มีค่าไม่สม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากการวัดครั้งที่ 1-4 เพิ่มขึ้นไม่ต่อเนื่อง คือ 43.49, 47.99, 44.22 และ 47.23 เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนการเขียนภาษาไทย พบว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า ระหว่าง 3.85 ถึง 5.08 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าระหว่าง 8.15 ถึง 15.08 แสดงให้เห็นว่า คะแนนที่ได้จากการวัดแต่ละครั้งค่อนข้างเกาะกลุ่มกัน เมื่อพิจารณารูปแบบโค้งการแจกแจงของคะแนนที่ได้จากการวัดจากค่าความเบ้และความโด่ง พบว่า ความเบ้มีค่าอยู่ระหว่าง -0.38 ถึง 0.19 ความโด่งมีค่าอยู่ระหว่าง -0.59 ถึง -1.09 จึงพิจารณาได้ว่า โดยรวมคะแนนมีการแจกแจงใกล้เคียงกับโค้งปกติ รายละเอียดดังตาราง 4.6 และภาพ 4.4

ตาราง 4.6 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากการวัดทั้ง 4 ครั้ง ของกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

กลุ่มผู้เรียน	คะแนนที่ได้จากการวัด	Min	Max	M	SD	CV%	SK	Ku
ใช้รูปแบบฯ (n=127)	ครั้งที่ 1	35	57	47.42	4.26	8.98	-0.51	0.04
	ครั้งที่ 2	38	59	50.31	4.23	8.40	-0.26	-0.40
	ครั้งที่ 3	39	60	51.00	4.49	8.80	-0.33	-0.38
	ครั้งที่ 4	42	59	51.20	3.55	6.94	-0.25	-0.41
ไม่ใช้รูปแบบฯ (n=127)	ครั้งที่ 1	36	56	43.49	5.08	11.67	0.19	-0.59
	ครั้งที่ 2	33	60	47.99	4.44	9.26	-0.12	0.33
	ครั้งที่ 3	36	57	44.22	5.79	13.08	0.03	-1.09
	ครั้งที่ 4	37	55	47.23	3.85	8.15	-0.38	-0.36

ภาพ 4.4 ค่าเฉลี่ยคะแนนการเขียนภาษาไทยที่ได้จากการวัดทั้ง 4 ครั้งระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ

2.2 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบผสม (Two-way mixed ANOVA) แล้วทำการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Bonferroni ในตอนนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 2 หัวข้อ คือ

2.2.1 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ โดยภาพรวม และ 2.2.2 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ที่มีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ โดยภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ($M = 23.63, 12.57$ ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการแต่ละระยะของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากระยะที่ 1-3 ตามลำดับ คือ 19.76, 22.70 และ 28.43 ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการแต่ละระยะมีค่าเพิ่มขึ้นไม่ต่อเนื่อง คือ 19.54, 1.88 และ 16.28 รายละเอียดดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย 3 ระยะ ของกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

กลุ่มผู้เรียน (จำนวนคน)	คะแนนพัฒนาการ						เฉลี่ยรวม	
	ระยะที่ 1		ระยะที่ 2		ระยะที่ 3		M	SD
	M	SD	M	SD	M	SD		
ใช้รูปแบบฯ (n=127)	19.76	33.37	22.70	41.96	28.43	24.11	23.63	26.44
ไม่ใช้รูปแบบฯ (n=127)	19.54	45.23	1.88	29.71	16.28	32.23	12.57	30.09

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบผสม (Two-way mixed ANOVA) โดยกำหนดให้กลุ่มผู้เรียนเป็นตัวแปรระหว่างกลุ่ม (between-subjects factor) และพัฒนาการทั้ง 3 ระยะ เป็นตัวแปรภายในกลุ่ม (within-subjects factor) พบว่า ผลการวิเคราะห์ Compound Symmetry ซึ่งเป็นการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบผสม แสดงให้เห็นว่า ค่า Mauchly's W เท่ากับ 0.829 ค่าสถิติทดสอบ Approx. Chi-square เท่ากับ 46.997 และค่า sig. < .01 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนทั้ง 3 ระยะ มีค่าแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานด้าน Sphericity ของการทดลองแบบผสม ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การประมาณค่าแบบ Huynh-Feldt แทนการคำนวณแบบ Sphericity เนื่องจาก

Field (2008, 2012) ให้คำแนะนำว่า หากค่า $\epsilon > .75$ ควรเลือกการคำนวณปรับแก้แบบ Huynh-Feldt รายละเอียดดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ผลการทดสอบเงื่อนไข Sphericity ของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

Within Subjects Effect	Mauchly's W	Approx. Chi-Square	df	Sig.	Epsilon		
					Greenhouse-Geisser	Huynh-Feldt	Lower-bound
PERIOD	.829	46.997	2	<.01	.854	.863	.500

ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียนกับระยะพัฒนาการ (PERIOD*GROUP) ที่ส่งผลต่อคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 10.406$, sig. < .01) แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้เรียนและระยะพัฒนาการที่แตกต่างกันส่งผลให้คะแนนพัฒนาการทางการเขียนแตกต่างกัน ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่า พัฒนาการระยะที่ 1 คะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนกลุ่มที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ และกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่พัฒนาการระยะที่ 2 และระยะที่ 3 กลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ มีคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ รายละเอียดดังตาราง 4.9

ตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยแต่ละระยะกับกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

Source		Type III SS	MS	df	F	Sig.
PERIOD	Huynh-Feldt	13772.651	7981.282	1.726	10.554	<.01
PERIOD * GROUP	Huynh-Feldt	13579.801	7869.525	1.726	10.406	<.01
Error(period)	Huynh-Feldt	328867.097	756.267	434.856		

ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์ต่อโดยใช้วิธีการทดสอบอิทธิพลอย่างง่าย ดังนี้ 1) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการแต่ละระยะในผู้เรียนแต่ละกลุ่ม (Simple Effects on the Within-Subjects Factor) และ 2) เปรียบเทียบความแตกต่างของ

ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะพัฒนาการ (Simple effect on the Between-subject Factor)

1) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการแต่ละระยะในผู้เรียนแต่ละกลุ่ม (Simple Effects on the Within-Subjects Factor)

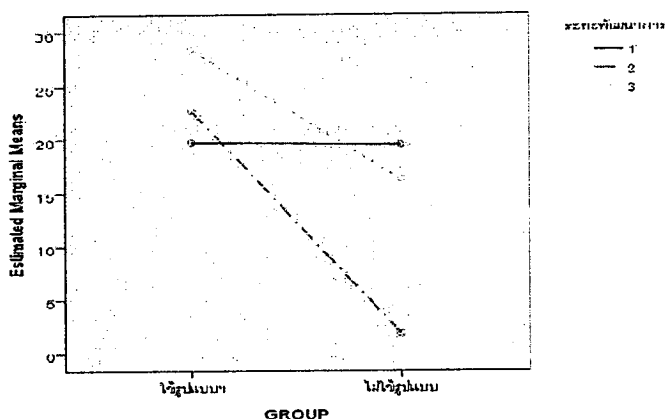
ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนแต่ละระยะของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม พบว่า พัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ และกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ มีอย่างน้อย 2 ระยะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระยะที่ 3 เพิ่มขึ้นจากรยะที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระยะที่ 2 ลดลงจากรยะที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระยะที่ 3 เพิ่มขึ้นจากรยะที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รายละเอียดดังตาราง 4.10 ถึง ตาราง 4.11 และภาพ 4.5

ตาราง 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 3 ระยะ ของกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

กลุ่มผู้เรียน		Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
ใช้รูปแบบฯ	Wilks' lambda	.954	6.091	2.000	251.000	<.01
ไม่ใช้รูปแบบฯ	Wilks' lambda	.902	13.693	2.000	251.000	<.01

ตาราง 4.11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยแต่ละระยะ ของกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

กลุ่มผู้เรียน	ระยะพัฒนาการ	Mean Different	SD. Error	sig.
ใช้รูปแบบฯ	ระยะที่ 1 กับ ระยะที่ 2	-2.943	3.809	1.000
	ระยะที่ 1 กับ ระยะที่ 3	-8.669	2.805	<.01
	ระยะที่ 2 กับ ระยะที่ 3	-5.726	2.907	.150
ไม่ใช้รูปแบบฯ	ระยะที่ 1 กับ ระยะที่ 2	17.653	3.809	<.01
	ระยะที่ 1 กับ ระยะที่ 3	3.255	2.805	.741
	ระยะที่ 2 กับ ระยะที่ 3	-14.398	2.907	<.01

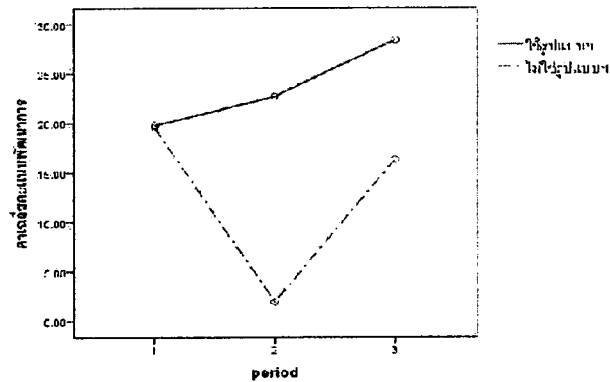
ภาพ 4.5 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ และกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะพัฒนาการ

2) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะพัฒนาการ (Simple effect on the Between-subject Factor)

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยในระยะที่ 2 และระยะที่ 3 ของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการในระยะที่ 1 กลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 4.12 และภาพ 4.6

ตาราง 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยตามระยะพัฒนาการของกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

ระยะพัฒนาการ	กลุ่มผู้เรียน	Mean Different	SD. Error	sig.
ระยะที่ 1	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	.222	4.988	.965
ระยะที่ 2	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	20.817	4.562	<.01
ระยะที่ 3	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	12.146	3.571	<.01

ภาพ 4.6 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยแต่ละระยะของผู้เรียนที่แตกต่างกัน

2.2.2 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนๆ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ จำแนกตามระดับความสามารถทางการเขียน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย พบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนๆ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบ (M = 23.20, 21.90 และ 25.81 ตามลำดับ) รายละเอียดดังตาราง 4.13

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มที่มีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกันและกลุ่มผู้เรียนแตกต่างกัน

ความสามารถ	กลุ่มผู้เรียน	n	ระยะที่ 1		ระยะที่ 2		ระยะที่ 3		เฉลี่ยรวม	
			M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
สูง	ใช้รูปแบบฯ	43	11.39	38.97	23.80	45.88	34.40	27.69	23.20	30.59
	ไม่ใช้รูปแบบฯ	42	21.48	34.94	7.53	20.99	22.07	23.69	17.03	20.68
	เฉลี่ยรวม	85	16.38	37.16	15.76	36.53	28.31	26.38		
ปานกลาง	ใช้รูปแบบฯ	42	25.99	33.32	16.36	39.12	23.34	23.61	21.90	24.87
	ไม่ใช้รูปแบบฯ	43	23.58	39.62	-1.67	31.80	9.73	31.44	10.55	28.70
	เฉลี่ยรวม	85	24.77	36.44	7.24	36.54	16.45	28.52		
ต่ำ	ใช้รูปแบบฯ	42	22.09	25.25	27.92	40.66	27.41	19.44	25.81	23.72
	ไม่ใช้รูปแบบฯ	42	13.45	58.31	-0.12	34.44	17.21	39.22	10.28	38.48
	เฉลี่ยรวม	84	17.77	44.87	13.90	40.02	22.31	31.19		

ผลการวิเคราะห์ Compound Symmetry ซึ่งเป็นการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบผสม พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง มีค่า Mauchly's W เท่ากับ 0.829 ค่าสถิติทดสอบ Approx. Chi-square เท่ากับ 18.707 และค่า sig. < .01 กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง ค่า Mauchly's W เท่ากับ 0.915 ค่าสถิติทดสอบ Approx. Chi-square เท่ากับ 7.312 และค่า sig. < .05 และกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ ค่า Mauchly's W เท่ากับ 0.700 ค่าสถิติทดสอบ Approx. Chi-square เท่ากับ 28.901 และค่า sig. < .01 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ไม่เป็น Compound Symmetry ผู้วิจัยเลือกใช้การประมาณค่าแบบ Huynh-Feldt แทนการคำนวณแบบ Sphericity เนื่องจากค่า $\epsilon > .75$ รายละเอียดดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 ผลการทดสอบเงื่อนไข Sphericity ของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกันเป็นรายทักษะ

ระดับ ความสามารถ	Within Subjects Effect	Mauchly's W	Approx. Chi-Square	df	Sig.	Epsilon		
						Greenhouse- Geisser	Huynh- Feldt	Lower- bound
สูง	PERIOD	.796	18.707	2	<.01	.831	.856	.500
ปานกลาง	PERIOD	.915	7.312	2	<.05	.921	.953	.500
ต่ำ	PERIOD	.700	28.901	2	<.01	.769	.791	.500

ผลการวิเคราะห์ พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียนกับระยะพัฒนาการ (PERIOD*GROUP) ที่ส่งผลต่อคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงและระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 6.790$, sig. < .05 และ $F = 3.664$, sig. < .05) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่อด้วยวิธีการวิเคราะห์อิทธิพลอย่างง่ายและขอนำเสนอในลำดับต่อไป และสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง ไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียนกับระยะพัฒนาการ เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 3 ระยะโดยไม่คำนึงถึงกลุ่มผู้เรียน พบว่า มีอย่างน้อย 2 ระยะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 10.611$, sig. < .05) โดยค่าเฉลี่ย

คะแนนพัฒนาการระยะที่ 3 มากกว่าระยะที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระยะที่ 2 มีค่าน้อยกว่าคะแนนพัฒนาการระยะที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังตาราง 4.15 ถึง ตาราง 4.16

ตาราง 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนแต่ละระยะกับกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน แยกเป็นรายทักษะ

ระดับความสามารถ	Source		Type III SS	df	MS	F	Sig.
สูง	PERIOD	Huynh-Feldt	8436.011	1.711	4929.492	6.667	<.05
	PERIOD * GROUP	Huynh-Feldt	8591.707	1.711	5020.471	6.790	<.05
	Error(PERIOD)	Huynh-Feldt	105028.147	142.041	739.422		
ปานกลาง	PERIOD	Huynh-Feldt	12945.130	1.905	6793.907	10.611	<.05
	PERIOD * GROUP	Huynh-Feldt	2757.425	1.905	1447.161	2.260	.110
	Error(PERIOD)	Huynh-Feldt	101254.038	158.148	640.247		
ต่ำ	PERIOD	Huynh-Feldt	2973.906	1.581	1880.851	2.234	.123
	PERIOD * GROUP	Huynh-Feldt	4877.482	1.581	3084.771	3.664	<.05
	Error(PERIOD)	Huynh-Feldt	109151.002	129.654	841.862		

ตาราง 4.16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง

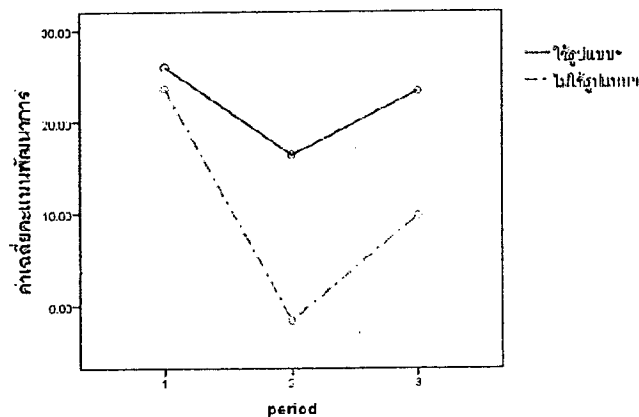
ระยะพัฒนาการ	Mean Different	SD. Error	sig.
ระยะที่ 1 * ระยะที่ 2	17.445	4.300	<.01
ระยะที่ 1 * ระยะที่ 3	8.257	3.417	.054
ระยะที่ 2 * ระยะที่ 3	-9.188	3.591	<.05

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของกลุ่มผู้เรียนที่มีต่อคะแนนพัฒนาการ (Test of Between-Subject effect) ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ และกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ไม่มีอิทธิพลต่อคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รายละเอียดดังตาราง 4.17 และภาพ 4.7) ซึ่งเมื่อพิจารณาการประมาณค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้เรียนที่ใช้

รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ

ตาราง 4.17 ผลการวิเคราะห์หือทธิพลของกลุ่มผู้เรียนที่มีต่อคะแนนพัฒนาการ (Test of Between-Subject effect) ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง

Source	Type III SS	df	MS	F	Sig.
Intercept	67081.661	1	67081.661	30.968	.000
group	8211.255	1	8211.255	3.791	.055
Error	179793.044	83	2166.181		

ภาพ 4.7 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลางของกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์หือทธิพลอย่างง่ายของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงและระดับต่ำ ผู้วิจัยขอเสนอแยกตามระดับความสามารถ ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์หือทธิพลอย่างง่ายของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง

1) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการแต่ละระยะของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง (Simple Effects on the Within-Subjects Factor)

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนแต่ละระยะของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม พบว่า พัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนที่

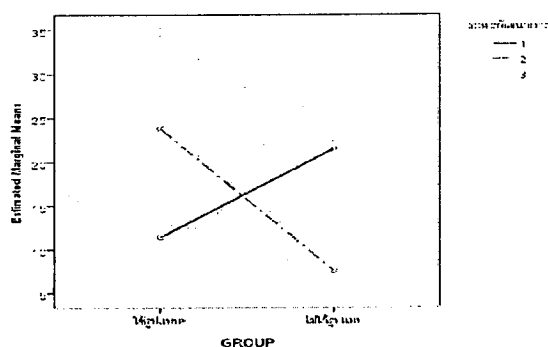
ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ และกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ มีอย่างน้อย 2 ระยะเวลาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 โดยกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระยะที่ 3 เพิ่มขึ้นจากระยะที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระยะที่ 3 เพิ่มขึ้นจากระยะที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังตาราง 4.18 ถึง ตาราง 4.19 และภาพ 4.8

ตาราง 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนแตกต่างกัน ที่มีความสามารถระดับสูง

กลุ่มผู้เรียน		Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
ใช้รูปแบบฯ	Wilks' lambda	.754	13.401	2.000	82.000	<.01
ไม่ใช้รูปแบบฯ	Wilks' lambda	.902	4.432	2.000	82.000	<.05

ตาราง 4.19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน ที่มีความสามารถระดับสูง

กลุ่มผู้เรียน	ระยะพัฒนาการ	Mean Different	SD. Error	sig.
ใช้รูปแบบฯ	ระยะที่ 1 * ระยะที่ 2	-12.407	6.536	.183
	ระยะที่ 1 * ระยะที่ 3	-23.009	4.748	<.01
	ระยะที่ 2 * ระยะที่ 3	-10.602	4.798	.090
ไม่ใช้รูปแบบฯ	ระยะที่ 1 * ระยะที่ 2	13.952	6.613	.114
	ระยะที่ 1 * ระยะที่ 3	-.586	4.805	1.000
	ระยะที่ 2 * ระยะที่ 3	-14.538	4.855	<.05

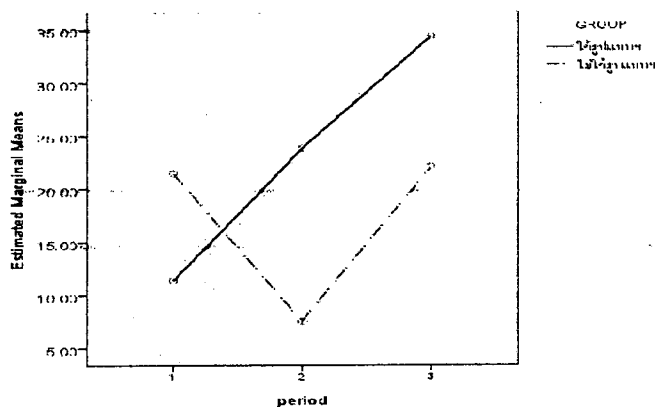
ภาพ 4.8 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ และกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะพัฒนาการ ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง

2) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะพัฒนาการ ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง (Simple effect on the Between-subject Factor)

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยในระยะที่ 2 และระยะที่ 3 ของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ มีคะแนนพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการในระยะที่ 1 กลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยน้อยกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 4.20 และภาพ 4.9

ตาราง 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยตามของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะพัฒนาการ ที่มีความสามารถระดับสูง

ระยะพัฒนาการ	กลุ่มผู้เรียน	Mean Different	SD. Error	sig.
ระยะที่ 1	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	-10.095	8.035	.212
ระยะที่ 2	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	16.265	7.770	<.05
ระยะที่ 3	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	12.329	5.596	<.05

ภาพ 4.9 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยแต่ละระยะของผู้เรียนที่ต่างกัน ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง

ผลการวิเคราะห์หือทธิพลอย่างง่ายของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ

1) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการแต่ละระยะของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ (Simple Effects on the Within-Subjects Factor)

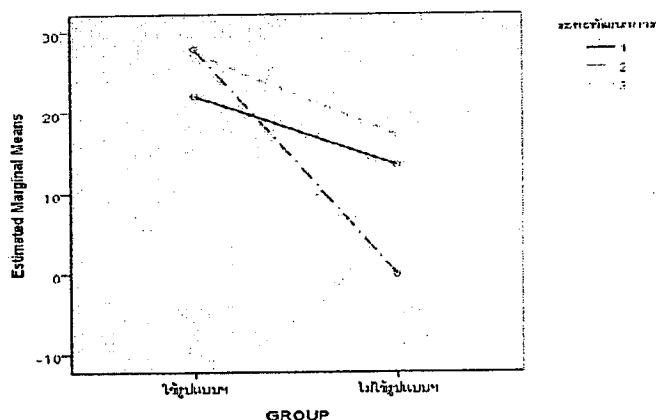
ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนแต่ละระยะของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม พบว่า พัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ มีอย่างน้อย 2 ระยะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระยะที่ 3 เพิ่มขึ้นจากระยะที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 3 ระยะรายละเอียดดังตาราง 4.21 ถึง ตาราง 4.22 และภาพ 4.10

ตาราง 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนแตกต่างกัน ที่มีความสามารถระดับต่ำ

กลุ่มผู้เรียน		Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
ใช้รูปแบบฯ	Wilks' lambda	.983	.721	2.000	81.000	.490
ไม่ใช้รูปแบบฯ	Wilks' lambda	.872	5.924	2.000	81.000	<.01

ตาราง 4.22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน ที่มีความสามารถระดับต่ำ

กลุ่มผู้เรียน	ระยะพัฒนาการ	Mean Different	SD. Error	sig.
ไม่ใช้รูปแบบฯ	ระยะที่ 1 * ระยะที่ 2	13.565	6.961	.164
	ระยะที่ 1 * ระยะที่ 3	-3.761	4.403	1.000
	ระยะที่ 2 * ระยะที่ 3	-17.326	5.219	<.01

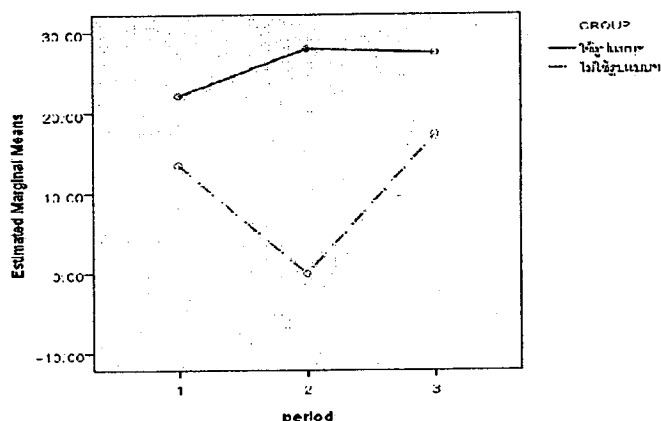
ภาพ 4.10 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ และกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะพัฒนาการ ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ

2) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะพัฒนาการ ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ (Simple effect on the Between-subject Factor)

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ ในแต่ละระยะ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยในระยะที่ 2 ของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ มีคะแนนพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการในระยะที่ 1 และระยะที่ 3 กลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้รูปแบบฯ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 4.23 และภาพ 4.11

ตาราง 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกัน ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ

ระยะพัฒนาการ	กลุ่มผู้เรียน	Mean Different	SD. Error	sig.
ระยะที่ 1	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	8.649	9.805	.380
ระยะที่ 2	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	28.042	8.222	<.01
ระยะที่ 3	ใช้รูปแบบฯ * ไม่ใช้รูปแบบฯ	10.201	6.754	.135

ภาพ 4.11 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยแต่ละระยะของผู้เรียนที่แตกต่างกันของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่มีทักษะทางการเขียนภาษาไทยระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนที่มีทักษะทางการเขียนแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานแสดงของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนแต่ละระดับความสามารถ พบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงและระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยสูงสุดเมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง ($M = 28.74, 25.55$ ตามลำดับ) สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยสูงสุดเมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ ($M = 27.68$) นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการแต่ละระยะพบว่า ระยะที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสูงสุด รองลงมา ระยะที่ 3 และระยะที่ 1 ตามลำดับ ($M = 27.83, 27.29$ และ 22.14) รายละเอียดดังตาราง 4.24

ตาราง 4.24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย เมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นรายระดับ

ระดับความสามารถ (ฐานะ)		คะแนนพัฒนาการ						เฉลี่ยรวม	
		ระยะที่ 1		ระยะที่ 2		ระยะที่ 3			
ผู้เขียน	ผู้อ่าน	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
สูง	สูง	3.49	35.30	14.11	43.80	23.24	30.71	13.62	31.24
	ปานกลาง	17.75	46.52	28.33	61.61	40.13	26.75	28.74	35.24
	ต่ำ	13.50	35.78	29.64	27.78	40.63	22.93	27.92	23.83
	เฉลี่ยรวม	11.58	39.20	24.03	44.40	34.67	26.80		
ปานกลาง	สูง	28.74	40.35	16.67	38.71	22.70	24.62	22.71	26.04
	ปานกลาง	30.35	19.22	22.59	29.67	23.70	26.03	25.55	15.33
	ต่ำ	19.11	35.11	10.67	47.77	23.75	22.00	17.84	30.63
	เฉลี่ยรวม	26.07	31.56	16.64	38.72	23.38	24.22		
ต่ำ	สูง	18.50	24.43	30.30	35.23	28.97	11.50	25.92	18.23
	ปานกลาง	20.50	29.53	26.30	46.54	24.19	26.67	23.66	31.79
	ต่ำ	27.43	22.71	26.88	43.20	28.72	19.43	27.68	21.82
	เฉลี่ยรวม	22.14	25.56	27.83	41.66	27.29	19.20		

ผลการวิเคราะห์ Compound Symmetry ซึ่งเป็นการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบผสม พบว่า ผลการวิเคราะห์กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง ค่า Mauchly's W เท่ากับ 0.836 ค่าสถิติทดสอบ Approx. Chi-square เท่ากับ 6.994 และค่า sig. < .05 กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง ค่า Mauchly's W เท่ากับ 0.921 ค่าสถิติทดสอบ Approx. Chi-square เท่ากับ 3.117 และค่า sig. > .05 และกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ ค่า Mauchly's W เท่ากับ 0.582 ค่าสถิติทดสอบ Approx. Chi-square เท่ากับ 20.592 และค่า sig. < .01 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงและต่ำไม่เป็น Compound Symmetry เมื่อพิจารณาค่า ϵ ของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง มีค่า $\epsilon > .75$ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การประมาณค่าแบบ Huynh-Feldt แต่เมื่อพิจารณาค่า ϵ ของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ มีค่า $\epsilon < .75$ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การประมาณค่าแบบ Greenhouse-Geisser เนื่องจาก Field (2008, 2012) ให้คำแนะนำว่าหากค่า $\epsilon < .75$ ควรเลือกการคำนวณปรับแก้แบบ Greenhouse-Geisser แทนการคำนวณแบบ

Sphericity แต่ในส่วนของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง มีความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการเป็น Compound Symmetry ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การคำนวณค่าแบบ Sphericity รายละเอียดดังตาราง 4.25

ตาราง 4.25 ผลการทดสอบเงื่อนไข Sphericity ของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่แตกต่างกันเป็นรายทักษะ

ระดับ ความสามารถ	Within Subjects Effect	Mauchly's W	Approx. Chi-Square	df	Sig.	Epsilon		
						Greenhouse- Geisser	Huynh- Feldt	Lower- bound
สูง	PERIOD	.836	6.994	2	<.05	.859	.939	.500
ปานกลาง	PERIOD	.921	3.117	2	.210	.927	1.000	.500
ต่ำ	PERIOD	.582	20.592	2	<.01	.705	.761	.500

ผลการวิเคราะห์พบว่า ไม่ปฏิเสธพันธะระหว่างระยะพัฒนาการกับกลุ่มผู้เรียนที่ให้ข้อมูลย้อนกลับ (PERIOD * Reader) ที่ส่งผลต่อคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกระดับความสามารถ เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยทั้ง 3 ระยะ โดยภาพรวม พบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการอย่างน้อย 2 ระยะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=6.927, sig. <.01) โดยพัฒนาการระยะที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสูงกว่าระยะที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลางและระดับต่ำ รายละเอียดดังตาราง 4.26 ถึง ตาราง 4.27

ตาราง 4.26 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนแต่ละระยะกับกลุ่มผู้เรียนที่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่แตกต่างกัน แยกเป็นรายทักษะของผู้เรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ

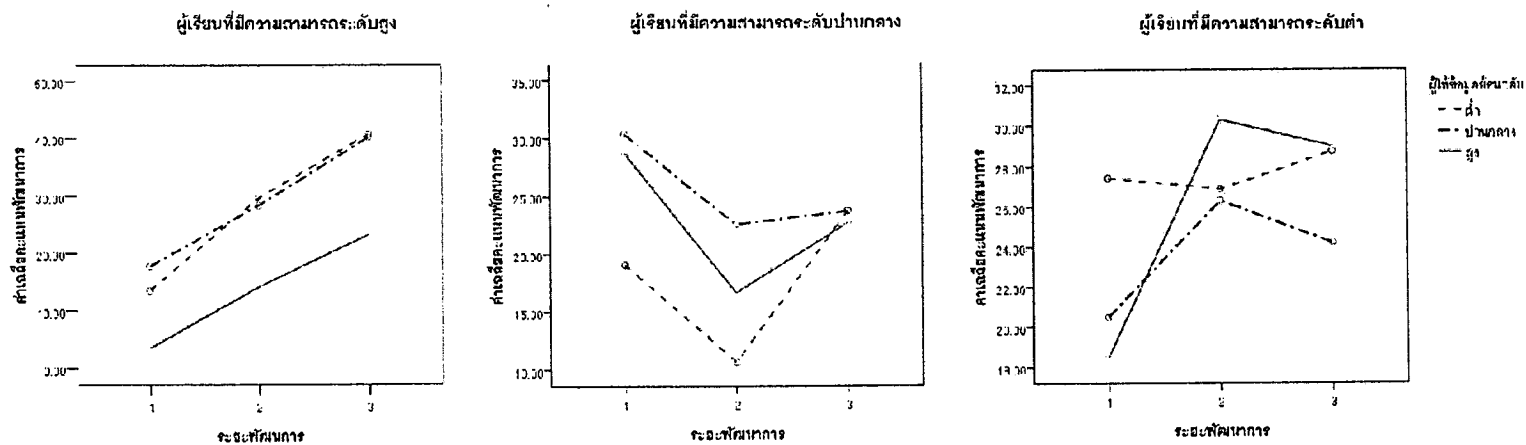
Level	Source		Type III SS	df	MS	F	Sig.
สูง	PERIOD	Huynh-Feldt	11470.761	1.877	6109.735	6.927	<.01
	PERIOD * Reader	Huynh-Feldt	249.337	3.755	66.403	.075	.987
	Error(PERIOD)	Huynh-Feldt	66238.885	75.098	882.030		

ตาราง 4.26 (ต่อ)

Level	Source		Type III SS	df	MS	F	Sig.
ปานกลาง	PERIOD	Sphericity Assumed	1953.805	2	976.903	1.403	.252
	PERIOD * Reader	Sphericity Assumed	742.128	4	185.532	.266	.899
	Error(PERIOD)	Sphericity Assumed	54308.738	78	696.266		
ต่ำ	PERIOD	Greenhouse-Geisser	825.306	1.410	585.290	.814	.410
	PERIOD * Reader	Greenhouse-Geisser	627.975	2.820	222.673	.310	.806
	Error(PERIOD)	Greenhouse-Geisser	39561.293	54.993	719.386		

ตาราง 4.27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย
ของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง

ระดับความสามารถผู้เขียน	ระยะพัฒนาการ	Mean Different	SD. Error	sig.
สูง	ระยะที่ 1 * ระยะที่ 2	-12.450	7.353	.295
	ระยะที่ 1 * ระยะที่ 3	-23.087	5.407	<.01
	ระยะที่ 2 * ระยะที่ 3	-10.637	5.688	.206

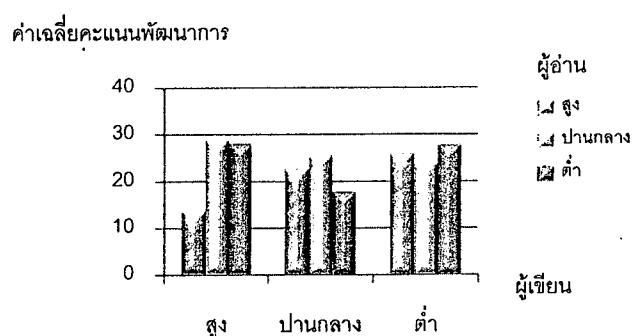

ภาพ 4.12 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง ปานกลาง และต่ำ เมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์หิทธิพลของผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ (ผู้อ่าน) ที่มีต่อคะแนนพัฒนาการ (Test of Between-Subject effect) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับไม่มีอิทธิพลต่อคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนทุกระดับความสามารถ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงและระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสูงสุดเมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลาง ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสูงสุดเมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ รายละเอียดดังตาราง 4.28 ตาราง 4.24 และภาพ 4.13

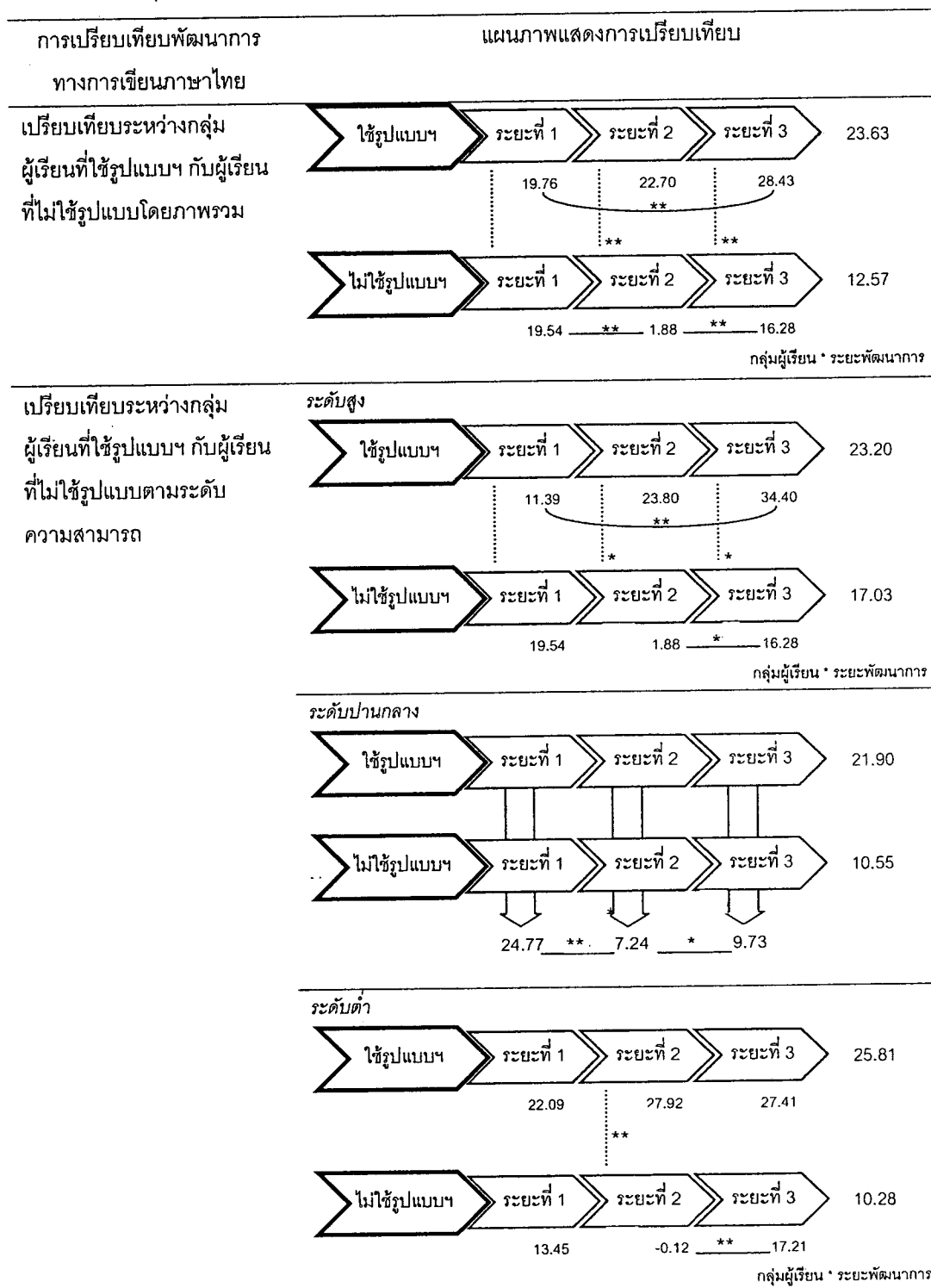
ตาราง 4.28 ผลการเปรียบเทียบอิทธิของผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ (ผู้อ่าน) ที่มีต่อคะแนนพัฒนาการ (Tests of Between-Subjects Effects)

ระดับ ความสามารถ	Source	Type III SS	df	MS	F	Sig.
สูง	Intercept	70701.490	1	70701.490	25.352	.000
	Reader	6364.218	2	3182.109	1.141	.330
	Error	111552.038	40	2788.801		
ปานกลาง	Intercept	60316.523	1	60316.523	31.422	.000
	Reader	1201.678	2	600.839	.313	.733
	Error	74862.226	39	1919.544		
ต่ำ	Intercept	83289.510	1	83289.510	47.149	.000
	Reader	326.907	2	163.453	.093	.912
	Error	68893.632	39	1766.503		

ภาพ 4.13 ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เขียนและผู้อ่านที่มีความสามารถแตกต่างกัน

ตาราง 4.29 สรุปผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย

หมายเหตุ: * sig < .05, ** sig < .01 และ กลุ่มผู้เรียน * ระยะพัฒนาการ หมายถึง มีปฏิสัมพันธ์กัน

ตาราง 4.29 (ต่อ)

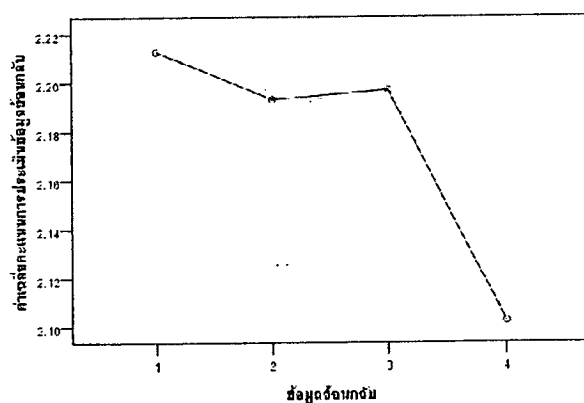
การเปรียบเทียบพัฒนาการ ทางการเขียนภาษาไทย	แผนภาพแสดงการเปรียบเทียบ				
เปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม	ผู้เขียนระดับสูง				
ผู้เรียนที่ระดับความสามารถ แตกต่างกันเมื่อได้รับข้อมูล ย้อนกลับจากเพื่อนที่แตกต่าง กัน	ผู้อ่านสูง	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	13.62
	ผู้อ่านปานกลาง	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	28.74
	ผู้อ่านต่ำ	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	27.92
		11.58	24.03	34.67	
		*			
	ผู้เขียนระดับปานกลาง				
	ผู้อ่านสูง	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	22.71
	ผู้อ่านปานกลาง	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	25.55
	ผู้อ่านต่ำ	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	17.84
		26.07	16.64	23.75	
	ผู้เขียนระดับต่ำ				
	ผู้อ่านสูง	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	25.92
	ผู้อ่านปานกลาง	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	23.66
	ผู้อ่านต่ำ	ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	27.68
		22.14	27.83	27.29	

หมายเหตุ: * sig < .05

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์พัฒนาการของข้อมูลย้อนกลับที่ผู้เรียนให้แก่เพื่อน พบว่า โดยภาพรวมผู้เรียนมีคุณภาพในการให้ข้อมูลย้อนกลับอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาการให้ข้อมูลย้อนกลับแต่ละครั้ง พบว่า มีการให้ข้อมูลย้อนกลับทุก ๆ ครั้งโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทั่ว ๆ ไปเท่านั้น ไม่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับที่เฉพาะเจาะจงได้ รายละเอียดดังตาราง 4.30 และภาพ 4.14

ตาราง 4.30 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนประเมินคุณภาพข้อมูลย้อนกลับทั้ง 4 ครั้ง

ครั้งที่ประเมิน	N	M	SD	แปลผล
การประเมินคุณภาพข้อมูลย้อนกลับครั้ง 1	127	2.21	.52	ระดับพอใช้
การประเมินคุณภาพข้อมูลย้อนกลับครั้ง 2	127	2.19	.60	ระดับพอใช้
การประเมินคุณภาพข้อมูลย้อนกลับครั้ง 3	127	2.20	.47	ระดับพอใช้
การประเมินคุณภาพข้อมูลย้อนกลับครั้ง 4	127	2.10	.28	ระดับพอใช้
รวม	127	2.18	.31	ระดับพอใช้

ภาพ 4.14 ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินคุณภาพข้อมูลย้อนกลับแต่ละชิ้นงาน

ตอนที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

4.1 ผลการศึกษาคะแนนพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ

ผลการประเมินงานเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระหว่างทำการทดลอง มีการวัดความสามารถทางการเขียนภาษาไทย 2 ครั้ง 1) การทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาไทยก่อนการทดลอง (pretest) กระทำก่อนใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ และ 2) การทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาไทยหลังการทดลอง (posttest) กระทำเมื่อสิ้นสุดกระบวนการทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ผลการประเมินงานเขียนภาษาไทยของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และคะแนนพัฒนาการซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (relative gain scores) ของ ศิริชัย กาญจนวาสี

เมื่อพิจารณาคะแนนจากการประเมินงานเขียนภาษาไทยของผู้เรียน พบว่าคะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถทางการเขียนภาษาไทยก่อนการทดลอง มีค่าระหว่าง 30-54 ส่วนคะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถทางการเขียนภาษาไทยหลังการทดลอง มีค่าระหว่าง 42-58 เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการพบว่า ผู้เรียนจำนวน 125 คน (ร้อยละ 98.40) ที่มีพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย โดยผู้เรียนคนที่ 15 มีคะแนนพัฒนาการสูงสุด (92.00%) รองลงมาได้แก่ผู้เรียนคนที่ 6 และผู้เรียนคนที่ 10 ซึ่งมีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 90.91 ส่วนผู้เรียนที่มีคะแนนพัฒนาการต่ำสุดได้แก่ ผู้เรียนคนที่ 76 และผู้เรียนคนที่ 118 มีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 0 ซึ่งถือว่าไม่มีการพัฒนา รายละเอียดแสดงดังภาคผนวก ข

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เรียนตามระดับการพัฒนา พบว่า มีผู้เรียนจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 ที่ไม่มีการพัฒนาทางการเขียนภาษาไทย และผู้เรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการระดับกลาง (ร้อยละ 42.52) รองลงมาระดับสูง (ร้อยละ 37.80) ระดับสูงมาก (ร้อยละ 15.75) ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.31

ตาราง 4.31 จำนวนและร้อยละของผู้เรียนจำแนกตามระดับพัฒนาการ

ผู้เรียน	ระดับพัฒนาการ					รวม
	ไม่มีการพัฒนา ($x \leq 0$)	ต้น ($0 < x < 26$)	กลาง ($26 \leq x < 51$)	สูง ($51 \leq x < 76$)	สูงมาก ($x \geq 100$)	
จำนวน (คน)	2	3	54	48	20	127
ร้อยละ	1.57	2.36	42.52	37.80	15.75	100.00

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลอง (pretest-posttest) พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบความสามารถทางการเขียนหลังการทดลอง มีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาไทย ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีผลทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการทางการเขียนภาษาไทย รายละเอียดดังตาราง 4.32

ตาราง 4.32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลการประเมินงานเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระหว่าง pretest กับ posttest

การประเมินงานเขียน	N	M	SD	t	sig
pretest	127	42.35	4.58	24.278	>.01
posttest	127	52.21	3.84		

4.2 ผลการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทย

หลังจากทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนทั้ง 127 คน ที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้น วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ระหว่างโรงเรียนและทดสอบรายคู่ ระหว่างคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ของผู้เรียนที่มาจากต่างโรงเรียนกัน

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้เรียนที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า โดยภาพรวมผู้เรียนมีทัศนคติต่อการให้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ อยู่ในระดับสูง ($M=3.73$, $SD=.41$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนในการเรียนการเขียนช่วยให้ฉันรู้ข้อผิดพลาดในการเขียนได้ดียิ่งขึ้น มีทัศนคติสูงสุด ($M = 4.31$, $SD = 0.72$) รองลงมา ฉันคิดว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนในการเขียนมีประโยชน์ ($M = 4.25$, $SD = 0.64$) และข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อน ช่วยให้ฉันใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด ตัวการันต์ การขึ้นย่อหน้าได้ถูกต้องมากขึ้น ($M = 4.07$, $SD = 0.74$) ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.33

ตาราง 4.33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ข้อที่	รายการคำถาม	M	SD	แปลผล
5	การใช้ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนในการเรียนการเขียนช่วยให้ฉันรู้ข้อผิดพลาดในการเขียนได้ดียิ่งขึ้น	4.31	0.72	สูง
1	ฉันคิดว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนในการเขียนมีประโยชน์	4.25	0.64	สูง
14	ข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อน ช่วยให้ฉันใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด ตัวการันต์ การขึ้นย่อหน้าได้ถูกต้องมากขึ้น	4.07	0.74	สูง
7	การเรียนการเขียนด้วยรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนช่วยส่งเสริม/สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนฯ	4.02	0.69	สูง
12	ข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อนฯ ช่วยทำให้ฉันมีแนวคิดในการเขียนงานของตัวเองมากขึ้น ๆ	3.95	0.75	สูง
22	ฉันได้ทุ่มเทและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการอ่านและให้ข้อมูลย้อนกลับกับงานเขียนเพื่อน	3.88	0.75	สูง
13	ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนช่วยให้ฉันมีการเรียบเรียงแนวความคิดอย่างเป็นลำดับมากยิ่งขึ้น	3.87	0.73	สูง
16	ฉันสามารถใช้ประโยชน์ในการให้ข้อมูลย้อนกลับในการเขียนครั้งต่อไป	3.86	0.72	สูง
20	ฉันไม่รู้สึกลำบากที่จะชี้ข้อผิดพลาดแบบตรงไปตรงมาในงานเขียนของเพื่อน	3.86	0.86	สูง

ตาราง 4.33 (ต่อ)

ข้อที่	รายการคำถาม	M	SD	แปลผล
17	การให้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนในการเรียนการเขียนช่วยให้ฉันจำ ข้อผิดพลาดของตัวเองได้ เนื่องจากฉันได้พบข้อผิดพลาดแบบเดียวกัน ในงานเขียนของเพื่อน	3.82	0.78	สูง
10	ฉันไม่รังเกียจที่จะให้เพื่อนอ่านงานของฉัน	3.80	1.03	สูง
19	การอ่านงานเขียนของเพื่อนช่วยให้ฉันมีแนวความคิดที่จะเขียนงาน ของตัวเองมากขึ้น	3.76	0.77	สูง
6	การเรียนการเขียนด้วยรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนไม่ใช่ เวลามาก	3.75	0.97	สูง
4	การเรียนการเขียนน่าสนใจมากขึ้นเมื่อมีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดย เพื่อน	3.70	0.79	สูง
18	ฉันสามารถยืมบางประโยคที่สละสลวยของเพื่อนมาปรับใช้ในงาน เขียนของตัวเอง	3.66	0.81	สูง
21	ฉันรู้ว่าจะทำงานที่ดีเป็นอย่างไร ทำให้ฉันสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับกับงาน เขียนของเพื่อนได้	3.62	0.83	สูง
3	ฉันได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนในการ เรียนการเขียน	3.50	0.92	สูง
11	การเขียนของฉันพัฒนาขึ้นหลังจากใช้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนในการ เรียนการเขียน	3.48	1.07	ปานกลาง
8	ฉันไม่รู้สักอย่างที่จำเป็นต้องให้เพื่อนอ่านงานของฉัน	3.43	1.14	ปานกลาง
2	ฉันต้องการเรียนการเขียนด้วยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน	3.43	0.74	ปานกลาง
23	ฉันชอบและมีความสุขที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับกับงานเขียนของเพื่อน	3.30	0.95	ปานกลาง
15	ฉันมั่นใจว่าข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนสามารถเชื่อถือได้ เนื่องจาก เพื่อนกล้าให้ข้อมูลย้อนกลับตามความเป็นจริง	3.16	0.89	ปานกลาง
9	ฉันรู้สึกว่าคุณเองสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนได้ดี	2.92	1.02	ปานกลาง
	รวม	3.71	0.38	สูง

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียนต่อรูปแบบการให้
ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็น
ภาษาที่สอง สามารถสรุปเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1) ในฐานะผู้เขียน การให้เพื่อนให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเขียนมากขึ้น อยากเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจและออกมาดีที่สุด จึงมีการค้นหาข้อมูลก่อนเขียนเสมอ มีการแผนการเขียนและมีความระมัดระวังในการเขียนมากขึ้น เมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับที่เพื่อนให้มา อย่างแรกทำให้ผู้เรียนทราบระดับความสามารถของตนเองทางการเขียนในด้านต่าง ๆ ได้ทราบข้อผิดพลาดของตนเอง สามารถนำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานเขียนที่ได้จากเพื่อนมาปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้ดีขึ้น และยังสามารถนำข้อเสนอแนะไปใช้กับงานเขียนชิ้นต่อไปได้อีกด้วย นอกจากนี้ถือเป็นการฝึกเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายขึ้นด้วย แต่ในขณะเดียวกันก็มีผู้เรียนบางส่วนที่มีความกลัวที่จะเขียนเพราะต้องให้เพื่อนอ่านงานเขียนของตนเอง

2) ในฐานะผู้อ่าน การได้อ่านงานเขียนของเพื่อนทำให้เห็นมุมมองในการเขียนที่แตกต่างกันออกไปถึงแม้จะเป็นหัวข้อเดียวกันก็ตาม ส่งผลให้ผู้เรียนได้แนวคิดหรือมุมมองในการเขียนเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการปรับปรุงงานเขียนของตนเอง การได้อ่านงานเขียนของเพื่อนซ้ำ ๆ ทำให้เห็นข้อผิดพลาดในการเขียนของเพื่อน สามารถให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานเขียน รู้สึกได้ช่วยเหลือเพื่อน เมื่อเห็นข้อผิดพลาดของเพื่อนก็จะนำมาเป็นประสบการณ์ที่จะไม่นำมาเป็นข้อผิดพลาดของตนเอง นอกจากนี้ยังฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ การเขียนวิพากษ์วิจารณ์ และการได้อ่านงานเขียนของเพื่อนเป็นการฝึกให้ผู้เรียนรักการอ่านมากขึ้น และยังได้รับความรู้จากการอ่านอีกด้วย ในขณะที่ผู้เรียนบางส่วนมีความคิดเห็นว่า เนื่องจากเวลาน้อยทำให้ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนได้ไม่ดีพอ และไม่มั่นใจตนเองว่าได้ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้แบบฟอร์มในการให้ข้อมูลย้อนกลับยาว ควรรวบรัดให้มากกว่านี้

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของผู้เรียนที่เข้าร่วมการทดลอง ที่มาจากโรงเรียน 3 โรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่าผู้เรียนจากต่างโรงเรียนมีทัศนคติต่อการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายคู่ พบว่าผู้เรียนโรงเรียนศาสนูปถัมภ์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ สูงกว่านักเรียนโรงเรียนส่งเสริมศาสน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ดังตาราง 4.34 ถึงตาราง 4.35

ตาราง 4.34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติต่อการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.050	2	.525	3.882	>.05
ภายในกลุ่ม	16.765	124	.135		
รวม	17.815	126			

* Test of Homogeneity of Variances sig=.500

ตาราง 4.35 การทดสอบรายคู่ระหว่างคะแนนทัศนคติต่อการใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ของผู้เรียนที่มาจากโรงเรียนต่างกันทดสอบโดยวิธีของเซฟเฟ (Scheff)

โรงเรียน	M	โรงเรียน		
		ศาสนูปถัมภ์	จงรักภักดีวิทยา	ส่งเสริมศาสนา
ศาสนูปถัมภ์	3.82	-		
จงรักภักดีวิทยา	3.71	.1040	-	
ส่งเสริมศาสนา	3.60	.2224*	.1884	-

*p <.05

4.3 ผลการศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการปฏิบัติในการนำรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และการศึกษาการยอมรับจากครูและผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์ครูและผู้เรียนที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่าทั้งครูและผู้เรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ความเป็นไปได้ทางด้านการปฏิบัติ ในการนำรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ไปใช้ เป็นรูปแบบที่สามารถนำมาใช้ควบคู่กับการสอนภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ฝึกการคิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นรูปแบบที่ใช้ไม่ยาก เหมาะสำหรับครูมีชั่วโมงสอนเยอะและมีจำนวนผู้เรียนมาก แต่มีข้อเสนอแนะว่า 1) ควรจะต้องได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายวิชาการในการเพิ่มคาบเรียนสำหรับการอบรมผู้เรียนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ 2) ต้องมีการชี้แจงทำความเข้าใจผู้ที่เกี่ยวข้อง

ในทางปฏิบัตินั้นมีความเป็นไปได้ เพราะการสอนโดยนำรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ถือเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังเหตุผลของผู้อื่น แม้อาจจะเกิดปัญหาบ้าง ที่มีผู้เรียนบางส่วนไม่กล้าให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนตามความเป็นจริงก็ตาม แต่ถึงอย่างไร การที่ผู้เรียนได้อ่านงานเขียนของเพื่อนก็ส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะการเขียนที่ถูกต้อง หรือส่งผลให้เห็นข้อบกพร่องในการเขียนของเพื่อน

(ครู)

มีความเป็นไปได้มาก ๆ นักเรียนชอบ อีกทั้งยังช่วยลดภาระงานครูที่ครูต้องการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนฉบับร่างของผู้เรียน ซึ่งปัจจุบันก็ไม่ค่อยได้ทำเท่าไร เพราะนักเรียนเยอะแล้วสอบสัปดาห์ละ 24 คาบแล้วยังมีงานในตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบอีก เมื่อใช้รูปแบบนี้ทำให้นักเรียนได้ปรับแก้งานเขียนของตนเองก่อน แล้วมาส่งงานเขียนฉบับสมบูรณ์ ทำให้นักเรียนได้คะแนนสูงขึ้น ผิดพลาดน้อยลง แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่เนื่องจากนักเรียนที่นี้ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนประจำ การจะส่งงานเขียนให้เพื่อนอ่าน เป็นเรื่องลำบาก จึงคิดว่าน่าจะต้องประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายวิชาการ หรือฝ่ายบริหาร เพื่อให้อำนวยความสะดวกในการส่งงานเขียนของนักเรียน เพราะหากจะให้นักเรียนเขียนซ้ำ 2 แผ่นนักเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่สะดวก อ้างว่าไม่มีเวลา เพราะต้องทำรายงานหรืองานวิชาอื่นอีกเยอะ

(ครู)

ถือว่าใช้ได้ เพราะนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต้องเรียนเรื่องการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ อยู่แล้ว ทำให้นักเรียนได้ฝึกเรื่องการเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ นอกจากนี้ การให้นักเรียนอ่านงานเขียนของเพื่อนทำให้นักเรียนให้รักการอ่านมากขึ้น รู้จักอ่านอย่างรอบคอบ และส่งผลให้นักเรียนเป็นคนกระตือรือร้นค้นหาความรู้เกี่ยวกับการเขียนในประเภทนั้น ๆ มากขึ้น ว่าการเขียนที่ถูกต้องเป็นอย่างไร คำที่มักสะกดผิดมีอะไรบ้าง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการเขียนข้อมูลย้อนกลับให้เพื่อน แต่ปัญหาที่พบก็มี คือมีบางกรณีที่นักเรียนในฐานะผู้อ่านให้ข้อมูลย้อนกลับผิด (กรณีนี้ผู้อ่านมีความสามารถทางการเขียนระดับต่ำ) ไปแก้ไขหรือแนะนำการใช้คำไม่ถูกต้อง อันนี้เราต้องชี้แจงกับนักเรียนให้ชัดเจนในการอบรม หรือทำข้อตกลงกับนักเรียนเกี่ยวกับการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ หากยังไม่แน่ว่าถูกต้องหรือไม่ ต้องปรึกษาครูหรือค้นหาข้อมูลมาก่อน

(ครู)

สามารถพัฒนาการเขียนได้แน่นอนค่ะ เพราะการที่ได้อ่านงานเขียนของเพื่อนหลาย ๆ คนทำให้เราได้เห็นมุมมองการเขียนที่แตกต่างกัน เห็นข้อบกพร่องที่ต่างกัน ทำให้สามารถนำมาเป็นประสบการณ์ให้กับตัวเองว่าจะไม่เขียนผิดอย่างเขา และบางครั้งที่ได้อ่านงานเขียนของเพื่อนที่ดี ๆ ก็สามารถเอามาเป็นตัวอย่างได้ค่ะ ไม่ต้องออกไปหาความรู้จากนอกห้องเลย เพื่อน ๆ รอบตัวเราก็มีเยอะ นอกจากนี้เหมือนเรามีครูเพิ่มค่ะ เพราะเดิมเขียนงานเสร็จส่งครูเลย ไม่รู้ว่าถูกหรือผิด อ่านเองก็คิดว่าดีแล้ว แต่พอมีเพื่อนอ่านให้และให้ข้อมูล

ย้อนกลับให้ ก็ทำให้มั่นใจน้อยกว่าคราวนี้ต้องได้คะแนนเยอะขึ้นแน่ ๆ เลย ส่วนในเรื่องปัญหาที่พบ สำหรับหนู คิดว่าเป็นเรื่องของเวลาที่ใช้สำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ควรจะมีเวลาอ่านงานของเพื่อนอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพราะมีงานอื่นเยอะ เข้ามาพร้อม ๆ กัน

(ผู้เรียน)

เป็นไปได้แน่ ๆ ค่ะ ที่สามารถส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย เพราะการได้อ่านงานเขียนของเพื่อนและการได้รับข้อมูลย้อนกลับ ทำให้ตอนนี้เวลาเขียนดิฉันจะมีระดับวงมากขึ้นคำไหนไม่แน่ใจก็จะถามเพื่อนหรือลองหาในพจนานุกรมก่อน เพื่อความถูกต้องค่ะ หรือบางครั้งถ้าไม่แน่ใจก็จะไปถามครู ทำให้ตอนนี้ไม่เขียนผิดซ้ำอีกแล้วค่ะ เช่น การเขียนคำว่า "คะ" กับ "ค่ะ" จะใช้ต่างกัน เพราะเมื่อก่อนหนูยอมรับเลยคะ ว่าใช้ผิดมาตลอดเลยคะ ส่วนในเรื่องปัญหาก็มีนะค่ะ บางครั้ง ก็เจอเพื่อนไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับค่ะ แต่โชคดีที่ครูกำหนดให้เพื่อนสองคนที่ให้ข้อมูลย้อนกลับหนู เลยได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนอีกคนค่ะ แต่อีกปัญหาก็คือ สัปดาห์ไหนที่งานเยอะ ๆ (มีการบ้านวิชาอื่น ๆ) ทำให้เราให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนไม่เต็มที่เลย

(ผู้เรียน)

ใช้ได้เลย ผมอยากให้ไปใช้กับการสอนการเขียนภาษาไทยจริง ๆ เพราะคิดว่า ทักษะการเขียนเรียงความของผมดีขึ้นมาก และจากการที่ผมได้อ่านงานเขียนของเพื่อนทำให้ผมได้เห็นข้อผิดพลาดของผู้อื่น แล้วบางทีข้อผิดพลาดนั้นมันก็ตรงกับผม ผมจึงแนะนำให้เพื่อนและนำมาปรับแก้ในงานเขียนของตนเอง

(ผู้เรียน)

หนูว่ารูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนช่วยส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยของหนู และเพื่อน ๆ ได้จริง ๆ ค่ะ เพราะเดิมหนูได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครูน้อยมาก แม้จะได้รับข้อมูลย้อนกลับแล้วก็ไม่สามารถแก้ไขงานเขียนได้แล้ว ผิดแล้วผิดเลย เพราะครูไม่มีเวลามานั่งอ่านเขียนของหนูซ้ำ ๆ สอง สามรอบหรือคะ บางทีหนูจำได้บ้าง ลืมบ้างว่าครูเคยเสนอแนะอะไรมา แต่ต่างกันเลยคะ พอเพื่อนให้ข้อมูลย้อนกลับเราต้องมานั่งแก้ไขก่อนส่ง เธอทำให้รู้ว่าเราผิดตรงนี้นะ คราวหน้าจะไม่ทำอีก เดี่ยวเสียหน้า แล้วพอถึงเวลาที่เราให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อน เราก็จะตั้งใจอ่านงานเขียนของเพื่อนจะได้ให้ข้อมูลย้อนกลับถูก ๆ ไม่มีมั่ว จึงทำให้เราต้องเปิดหนังสือคะว่ารูปแบบที่ถูกต้องเป็นอย่างไร แล้วจะให้ข้อเสนอแนะอย่างไร แต่บางครั้งอะไรที่ไม่แน่ใจหนูก็ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อนนะค่ะ กลัวให้แล้วผิด เพื่อนจะว่าได้ ให้ข้อมูลย้อนกลับหรือแก้ไขเฉพาะประเด็นที่มั่นใจว่าถูกเท่านั้นคะ

(ผู้เรียน)

ส่งเสริมทักษะการเขียนได้อยู่แล้ว เพราะเป็นทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน โดยเฉพาะเวลาได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนทำให้รู้ว่าตนเองมีข้อผิดพลาดอย่างไร แก้แล้วไปส่งครู ยังไงคะแนนก็สูงกว่าฉบับร่างที่ยังไม่มีใครอ่านและไม่ได้ปรับแก้แล้ว

(ผู้เรียน)

ผลการศึกษายอมรับรูปแบบของครูและผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ใช้รูปแบบและผู้เรียนที่เข้าร่วมทดลองใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ยอมรับได้ที่จะใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ประกอบการสอนการเขียนภาษาไทย เพราะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกประเมินผล และฝึกการเขียนวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากนี้ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเขียนงานเขียนของตนเองให้ออกมาดีที่สุด และมีความตั้งใจในการให้ข้อมูลย้อนกลับ แต่ในขั้นตอนการให้ข้อมูลย้อนกลับหากครูไม่ติดตาม จะมีผู้เรียนบางส่วนไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อน ส่งผลให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบในการเก็บข้อมูล ทำให้การส่งงานฉบับสมบูรณ์ล่าช้าออกไป ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนหลาย ๆ คนให้ข้อมูลย้อนกลับผู้เรียน 1 คน เพื่อป้องกันปัญหานี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่จะใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนฯ ในการสอนการเขียนภาษาไทย เพราะช่วยเพิ่มทักษะในการเขียนของนักเรียนและทำให้นักเรียนได้รู้ปัญหาในการเขียนของตนเองจากข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อน นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนแสดงความคิดเห็น ฝึกวิเคราะห์วิจารณ์ และนำมาปรับปรุงงานเขียนของตนเอง และในส่วนของขั้นตอนต่าง ๆ ของรูปแบบก็มีความละเอียด ครูสามารถนำไปใช้ได้จริง

(ครู)

ในความคิดดิฉัน คิดว่าจะนำรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนไปใช้ควบคู่กับการสอนการเขียนภาษาไทย เพราะเท่าที่ทดลองใช้กับนักเรียน เห็นแล้วว่า พัฒนาการทางการเขียนของนักเรียนดีขึ้นจริง ๆ บางคนทำได้คะแนนเต็มเลยก็มี จากเดิมที่นักเรียนไม่ค่อยมีคำถามเกี่ยวกับการใช้คำ หรือเกี่ยวกับการเขียน แต่ตอนนี้เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยก็จะมาถามตลอด ดูแล้วนักเรียนกระตือรือร้นขึ้น แต่ก็มีผู้เรียนบางส่วนที่ขาดเรียน ก็ไม่ส่งข้อมูลย้อนกลับให้เพื่อน ทำให้นักเรียนที่ต้องรับข้อมูลย้อนกลับจากเขาไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ ส่งผลให้ต้องส่งงานเขียนฉบับสมบูรณ์ช้ากว่ากำหนด เลยใช้วิธีแก้ไขโดยหากได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนคนใดคนหนึ่งแล้ว ก็ให้แก่งานเขียนฉบับสมบูรณ์ได้เลย ซึ่งหากนำไปใช้จริงคิดว่าจะเพิ่มจำนวนผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับ 3 คนต่องานเขียน 1 ชิ้น

(ครู)

ก็ดีนะคะ ถ้าจะใช้รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนๆ กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพราะการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนมีประโยชน์ต่อการสอนการเขียน นอกจากฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักการเขียนวิพากษ์ วิจารณ์แล้ว ยังทำให้ผู้เรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น และไม่ใช่ว่าแค่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แต่คิดว่าสามารถใช้กับผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทุกห้อง แต่อาจจะปรับชุดแบบฟอร์มให้แตกต่างกันในแต่ละระดับ

(ครู)

อยากให้เห็นการใช้การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนกับสอนการเขียนในเทอมต่อไปอีก เพราะผมรู้สึกสนุกที่ได้ให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน และชอบแก้งานตามข้อมูลย้อนกลับที่เพื่อนเขียนมาให้ครับ

(ผู้เรียน)

ก็ดีค่ะ ยอมรับได้ค่ะ เพราะการให้เพื่อนให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของตัวเอง รู้สึกว่าตัวเองเขียนได้ดีขึ้นค่ะ และเข้าใจหลักการเขียนดีขึ้นกว่าเดิม แต่ขั้นตอนนำงานเขียนของเพื่อนไปให้ข้อมูลย้อนกลับมีเวลาในการเขียนน้อยไป (2 วัน) หนูรู้สึกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับไม่เต็มที่ค่ะ งานวิชาอื่น ๆ ก็เยอะด้วย ส่วนอย่างอื่นโอเคค่ะ ยิ่งเวลาได้อ่านข้อมูลย้อนกลับที่เพื่อนให้มา ชอบมากเลยค่ะ ได้เห็นว่าตัวเองมีข้อบกพร่องยังไง แล้วควรปรับปรุงอย่างไร

(ผู้เรียน)

ยอมรับได้ค่ะ แต่ให้ปรับชุดแบบฟอร์มการให้ข้อมูลย้อนกลับให้สั้น ๆ กว่านี้อีกหน่อยนะคะ ส่วนขั้นตอนต่าง ๆ ดีแล้วค่ะ

(ผู้เรียน)